

Polet

Leto XV. — Štev. 13

V Ljubljani, 29. marca 1959

Državno prvenstvo v smučarskih tekih

Tek po snegu in blatu

Kopaonik, 29. marca. V četrtek se je začelo na Kopaoniku državno prvenstvo v smučarskih tekih in štafetah. Kakor nam poroča Janez Pavčič, je bila organizacija tega prvenstva slaba. Organizatorji so progo slabo pripravili, tako da so morali tekmovalci teči tudi po travi in blatu.

V teku na 15 km je bila huda borba med bratoma Janezom in Cveto Pavčičem. Zmagal je Cveto Pavčič pred Janezom (oba E) in Seljakom (Tr). Pri ženskah je v teku na 10 km zmagala Mara Rekar (Moj), ki nima prave konkurence. Druga je bila Belajeva (C), 3. Cindričeva (Moj) itd. Pri mladincih je bil na 10 km najboljši Bavček pred Steharnikom (Fuž) in Pogačnikom iz Gorij. Mladinke so morale preteči 4 km dolgo pot. Prva je bila Kristanova, sledijo pa Glavanova in Grinta (vse E).

Republiški finale za »Zlato puščico«

Planinc je držal besedo

Enak rezultat je dosegel Mikolič — Nekateri neznani strelci presenetili

Maribor, 29. marca. Na novo urejenem strelišču v kletnih prostorih Gradišča je bilo danes finalno tekmovanje za »Zlato puščico«. Zbralo se je 99 najboljših strelcev iz Slovenije, ki so si med 11.000 strelci priborili pravico nastopa v finalu. Borbe so bile zagrizene do zadnjega strela. Znani mojster Planinc, član Dipterja iz Ljubljane je spet uspel osvojiti lepo trofejo in s tem dokazal, da je še vedno eden najboljših strelcev v Sloveniji. Zbral je 553 točk od 600 možnih. Od tega je dosegel 24 desetice. Njegov najhujši

za nadežni finale veliko zanimanje, kajti za prvo mesto se je potegovalo kar dvesto kandidatov, med njimi znani strelci Jež, Tržan in še nekateri. Marsikdo ni pripisoval Planincu priročne konkurence veliko možnosti za uspeh. Prav zaradi tega pomeni osvojitev »Zlate puščice« zanj še večje zadoščenje, ker je držal besedo, ki jo je dal pred tednom dni v Ljubljani in letos že tretjič — v presledkih — osvojiti to najvišjo trofejo za streljanje z zračno puško. Naj povemo še njeno število — »E 48«.

Pet Slovencev med desetorico

Beograd, 29. marca. Danes se je začela letošnja kolesarska sezona z znano dirko za memorial »Vida Ročiča«. Na startu se je zbralo 45 tekmovalcev, ki so prevozili 146 km dolgo pot od Zemuna do Petrovaradina in nazaj do Beograda. Prvo mesto je dosegel Jože Sebenik (Rog) v času 3:41.20. Sledijo Stupar (Rog) 3:41.20, Valčič (Pulj) 3:41.30, Petrovič (Par), Židan (Rog), Žirovnik (Rog), Milenković (Bgd), Ciger (Par) vsi v času 3:44.20, dalje Lazić in Traven (Odrad). Med mladinci je bil najboljši Zivković (Bgd) pred Cajinom, Kernom (oba Rog) itd. Mladinska dirka je bila na cesti Beograd—Stara Pazova v dolžini 64 km.

Po tej dirki je zvezni kapetan Kosta Todorović odredil kandidate, ki se bodo pripravljali za dirki Praga—Berlin—Varšava in okrog Tunisa. Ti so: Levačič, Petrovič, Žirovnik, Sebenik, Židan, Vukojevič, Bajc, Valčič, Sebeli, Traven, Ciger, Milenković, Stupar, Dimitrijevič, Veličković, Šabović in Kostić.

Tovariš TITO

pokrovitelj zveznega zleta »Partizana« Jugoslavije

Beograd, 29. marca. Predsednik republike Josip Broz-Tito je sprejel pokroviteljstvo nad II. zveznim zletom »Partizana« Jugoslavije, ki bo od 27. junija do 3. julija v Beogradu. Ob tej priložnosti je tudi daroval prehodno zastavico, ki se bo podeljevala zmagovalcem v ekipnem tekmovanju industrijskih centrov v partizanskem mnogoboju.

Slovenska conska nogometna liga

Točke za zadnje na lestvici

Med presenečenji današnjega kola je treba omeniti na prvem mestu uspeh moštev v spodnjem delu lestvice. Braniku je komaj uspelo osvojiti točko v srečanju s Slovanom. Gledalci, ki so si ogledali to tekmo pa bi ne bili prav nič presenečeni, če bi domači zmagali. Jeseničani so na domačem igrišču zmagali v tekmi z Izolo, ki v drugem delu prvenstva ni tako uspešna kot jeseni. Medtem, ko smo po zadnjih uspehih Ljubljane pričakovali uspeh tudi proti Rudarju, je visok poraz Grafičarja s Soboto le nekoliko presenetljiv.

Pred začetkom tekmovanja v slovenski nogometni ligi je večina šela Triglav in Grafičar za moštvi, ki se bosta potegovali za vidnejša mesta. Izkupiček teh dveh moštev po XIV. kolu in uvrstitve na lestvici pa kaže, da se bosta morala tako Triglav kot Grafičar precej potruditi, če bosta hotela ob zaključku tekmovanja »pristati« vsaj v zlati sredini.

Slovan : Branik 2:2 (1:1)

Ljubljana, 29. marca. V današnji prvenstveni tekmi z Branikom je moštvo Slovana doseglo v spomladanskem delu že tretji zaporedni neodločeni rezultat. Srečanje se je končalo 2:2 (1:1).

Slovan: Zabajak, Banjanac, Janša, Pezo, Herbst, Popović (Plečko), Svingelj, Oplotnik, Povše, More, Bezjak. Branik: Eferl, Danko, Pandur, Čučko, Zelezinger, Cekov, Najberg, Hanzl, Plaznik, Rojnik, Šober.

V prvem delu sta si bili moštvi enakovredni in so napadali zdaj eni, zdaj zopet drugi. Tako domače kot goste pa je spremljala tudi sreča. Najprej je Rojnik s precejšnjo razdaljo streljal močno v vratnico. Tega strela Zabajak najbrž ne bi mogel ubraniti. Le malo za tem pa bi Slovanovi napadalcii lahko dosegli gol, bili pa so premalo spretni. Prvi so dosegli gol gostje. Najberg je pobegnil po krilu, nato preigral še branilca in dosegel gol. Domači so izenačili iz prvega kota. Na črti 16-metrskega prostora je branilec gostov igral z roko. Žogo je streljal Herbst, odbila se je od zidu. Nevaren strel je nato Eferl odbil v kot, iz katerega je Plečko dosegel izenačenje.

Že v začetku drugega polčasa je prevzel pobudo Branik. Napadalcii pa so bili premalo spretni in tako ni prišlo do spremembe rezultata. Nekako v sredini drugega polčasa je Bezjak na sredini igrišča prejel žogo in nato s kakih dvajset metrov dosegel gol. K temu je najbrž precej pripomogla spolzka žoga, ki je Eferlu ušla iz rok. Ko je že večina gledalcev pričakovala, da bo Slovan dosegel svojo prvo zmago, pa je Hanzl nepričakovano dosegel izenačenje. Moštvo Slovana je ne-

odločen rezultat povsem zaslužilo, saj Branik ni pokazal igre, s katero bi potrdil prvo mesto na lestvici.

Ljubljana : Rudar 1:0 (0:0)

Ljubljana, 29. marca. — Čeprav je bilo danes v Ljubljani izredno slabo vreme, se je kljub temu zbralo na igrišču v Šiški okoli 1200 gledalcev, ki sicer z igre obeh moštev niso bili posebej zadovoljni, veseli pa so bili seveda zmago domače enajstorice. Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah: Ljubljana: Istenič, Kožuh, Zorko, Herman, Djukič, Bogataj, Stojanović, Brezigar, Prelovič, Bjelič, Haneman.

Rudar: Ahlin, Hladnik, Lenič, Lamovešek, Sorl, Mrežar, Mak, Knaps, Perc, Jerše, Gorenc. Sodnik Lovko iz Postojne. — Edini gol tekme je dosegel v 49. min. Haneman.

Dva neodločena rezultata Rudarja na domačem igrišču sta dala slutiti, da Trboveljčani niso v najboljši formi. To se je izka-

Lestvica slovenske nogometne lige:

Branik	14	10	2	2	47:15	22
Rudar	14	9	3	2	36:18	21
Maribor	14	7	5	2	29:14	19
Ljubljana	14	7	3	4	26:20	17
Kladivar	14	7	3	4	30:26	17
Sobota	14	6	2	6	53:40	14
Krim	14	6	2	6	27:24	14
Izola	14	4	5	5	19:24	13
Grafičar	14	3	5	6	21:32	11
Triglav	14	3	4	7	20:28	10
Jesenice	14	2	1	11	17:47	5
Slovan	14	0	5	9	14:40	5

zalo tudi danos, saj je bilo moštvo Ljubljane ves čas tekme boljše. Že v prvi minuti so napadali Ljubljane nevarno napadli in obramba Rudarja ni mogla več odstraniti nevarnosti. Dva napadalca Ljubljane sta se popolnoma sama znašla pred Ahlinom, vendar je Haneman tako slabo streljal, da je Ahlin žogo brez težav ujel. Zatem so Rudarji nekoliko uredili svoje vrste in izsilili celo vrsto kotov, ki pa niso rodili nobenega uspeha. Knaps je hotel v 14. minuti z woley udarcem zadeti Isteničeva vrata, vendar je šla žoga daleč mimo gola. Kmalu za tem je poskušal na nasprotni strani srečo Bre-

(Nadaljevanje na 8. strani)

(Nadaljevanje na 8. strani)

PERILO
damsko
moško
otroško

mamca
PRED POŠTO

nasprotnik je bil klubski tovariš Mikolič, ki je nabral isto število točk, toda le 21 desetice. Sledijo Minarič (M) 552, Lampe (L) 548, Dežman (C) 547, Letonja (L) 545, Brečko (Kovinar-Store) 544, Strajher (C) 541, Brejc (Kranj) 539, Sovič (M) 539 itd.

Posebej je treba omeniti, da je vladalo med ljubitelji strelstva prav

Skupščina kolesarske zveze Slovenije

Možnosti za razvoj kolesarstva so velike

Ljubljana, 29. marca. — Danes je bila v prostorih Mestnega lutkovnega gledališča redna letna skupščina republiške kolesarske organizacije, ki je v marsičem rešila probleme tega športa.

Že samo poročilo predsednika KSZ tov. Savorna je bilo skrbno pripravljeno in delegati, ki so se v polnem številu odzvali, so si lahko ob njegovih besedah ustvarili pravo sodbo o delu KSZ in o napredku tega športa v naši republiki. Med drugim je tov. Savorn poudaril, da je slovenski kolesarski šport dosegel izreden kvalitetni vrh, na drugi strani pa pozabljamo, da je dolžnost vseh osnovnih organizacij za skrb množične rasti kolesarskega športa. To res ne bo težko, kajti kolesarjev je v naši republiki več kot dovolj. Potrebno bo po smernicah I. kongresa telesne kulture in po natipilih zadnje skupščine SZS poslati nove oblike za pritegnitev

množice kolesarjev.

K uresničenju teh nalog more prispevati predvsem tekmovalni sistem, ki ga je treba prilagoditi našim razmeram. Razveseljiva je ugotovitev tov. Savorna, da večina klubov že precej trdno stoji na svojih nogah. S tem je hotel reči, da se klubi, čeprav s težavo, finančno osamosvajajo. Za sedaj je ta položaj v enem klubu boljši, v drugem slabši. Na novo so ustanovili nekaj klubov, vendar v danih možnostih s številom osnovnih organizacij še nismo zadovoljni. Precej pozornosti je predsednik KZS posvetil vzgoji strokovnega kadra. Nimamo trenerjev, ki bi avtoritativno vodili naše tekmovalce. Temu problemu bo treba posvetiti veliko večjo pozornost kot v preteklosti. Pohvalil je posamezne klube, kot Rog, Odrad, Apače in Beltince; še posebej pa mariborski Branik, kjer načrtno vzgajajo mladino.

Tehnično poročilo tov. Valanta je bilo presenetljivo dobro sestavljeno. Slišali smo, na kakšni razvojni poti je kolesarstvo v Sloveniji. Dosegli smo kvaliteten vrh, sedaj pa moramo z vsemi silami vzgojiti nove, predvsem mlajše moči, ki jih pa seveda brez dobrih strokovnjakov nikdar ne bomo. Ko je govoril o množičnem razvoju tega športa, je bil mnenja, da moramo misliti na različne oblike tekmovanj, izletništva, organizirati več dirk za začetnike in mladince, skratka, prirejati čimveč propagandnih nastopov. Danes že vemo, katere bodo važnejše letošnje kolesarske prireditve. Naj omenimo samo nekatere: v aprilu bo znana mednarodna dirka Beograd—Budimpešta, 26. aprila bo Dan kolesarjev in takrat naj bi organizirali klubska tekmovanja. 1. maja bo znana mednarodna dirka

Več samoiniciative - pa bo šlo!

Pred kratkim je bila seja republiškega štaba za zbiranje sredstev za izgradnjo objektov, ki bodo služili množični telesni vzgoji. Te štabe so, po napotkih lanskega kongresa telesne kulture, takoj formirali v vseh republiških središčih, kmalu nato pa tudi v okrajih in v občinah.

Na nedavni seji republiškega štaba smo že izvedeli za prve konkretne rezultate te zbiralne akcije. Štab je že razposlal na teren več kot milijon posebnih markic in blokov, ki jih bodo občinski štabi prodajali v območju svojih občin. Lahko računamo, da bo samo tovrstna akcija prinesla v republiškem merilu kakšnih 40 — 50 milijonov. To sicer ni ravno ogromna vsota, nekaj pa bo le zalegla. Vendar smo v razpravi slišali marsikatero koristno pripombo, ki bi jih veljalo uresničiti, kajti prav gotovo je v Sloveniji ob tej akciji, ki bo trajala vse leto, mogoče zbrati precej več sredstev kot samo 50 milijonov.

Predvsem velja poudariti, da v mnogih občinah še niso dovolj resno in energično pristopili k formiranju teh štabov ali pa sami štabi ne kažejo prave volje do dela. Zato bo nujno, da se v vseh občinah štabi resno lotijo svojih nalog, kajti vsa sredstva, zbrana v okviru občin, bodo občinam tudi ostala. Skratka, treba bo pokazati več prizadevnosti in tudi več samoiniciative. Tako bi lahko v občinah sprožili celo vrsto akcij, ki bi ob koncu leta prinesle čedne denarce. Ponekod so n. pr. že delovali kolektivni z udarniškim delom prispevali znatne zneske za to akcijo (v Ravnah), saj so delavci poklonili ves noderen zaslužek za gradnjo športnih naprav. Razen tega je še cela vrsta virov. Občine lahko pobirajo majhne dodatne zneske n. pr. na kino vstopnice in sploh na vse vstopnice, na lokalni avtobusni promet itd. Tudi v gostinskih obratih lahko občina na vsak račun pobira majhno ustrežno takso. Ponekod bodo v ta namen organizirali razne tombole, udarniške delovne akcije, zbiranje odpadnega materiala, sečnjo lesa in podobno. Ne smemo pa prezreti tudi raznih daril, oglasov in drugih oblik podpore, ki jih lahko dobimo od gospodarskih organizacij. Skratka, z več iniciativ bo tudi precej več uspehov.

Smučarji Elektre na Sorški planini

Prejšnjo nedeljo je Zveza sindikalnih športnih aktivov Elektra organizirala svoje III. zimске športne igre, ki bi morale biti po prvotnem načrtu izvedene v Trbovljah. K sreči so našli na Sorški planini pri Skofji Loki še zadnje krpe snega, tako da so lahko vendarle uspešno tekmovali. Pripomniti moramo, da je bila udeležba tekmovalcev zelo velika, saj je v vseh skupinah nastopilo okrog 80 smučarjev in smučark, med njimi tudi nekaj gostov iz Avstrije. Tekmovanje so organizirali samo v veleslalomu na 800 m dolgi progi z višinsko razliko 220 m in 24 vrticami. Poleg članov so nastopili še starejši člani, posebej pa v dveh skupinah gostje, ki so se tudi prijavili. Med člani — bilo jih je 50 — je poskrbel za presenečenje smučar Telekomunikacij iz Ljubljane Bernik, ki je zasedel prvo mesto pred znanim reprezentantom Ilija (Telek). Pri 8 starejših članih je zmagal Počivalnik (HE Vuhred), pri gostih Komposch (KELAG, Avstr.), pri članicah pa prav tako Avstrijka Dorbiunigova (KELAG). V ekipnem tekmovanju so zmagale Telekomunikacije (Bernik, Ilija, Lenarčič ter osvojile pokal Republiškega odbora sindikata kovinarjev. Tudi udeležba ekip je bila zadovoljiva, kajti nastopilo jih je osem. Organizacija je bila brezhibna.

M. M.

LJUBELJ V VODSTVU - zagrizen boj

Medtem ko je teklo tekmovalje v moški republiški ligi, so začeli svoje prvenstvo v vzhodni in zahodni konski ligi tudi ostali klubi v Sloveniji. Kljub temu, da je kvaliteta v teh ligah nekoliko nižja, posamezne tekme v zahodni ligi niso prav nič zaostajale po borbenosti in zagrizenosti. To pomeni, da moštva resno računajo na ugoden plasman ob koncu, boljše med njimi pa seveda tudi na uvrstitev v republiško ligo. Tekme so redno vsako nedeljo na kegljiščih v Kranju, Ljubljani in v Trbovljah, pri čemer nastopata skupaj vselej po dve moštvi. Za razliko od republiške lige pa igrajo člani conske lige le s 6-članskimi ekipami.

In kakšen je trenutni položaj? Borba za prvo mesto poteka med Domžalami, Ljubljano, Ilirijo in Rakekom. Nekoliko za njimi sta še Bled in Obrtnik iz Ljubljane, medtem ko so ostala moštva precej slabša. Domžale so odigrale doslej le dve tekmi, nekateri drugi klubi pa tudi že po tri.

Ljubljana, 29. marca. Na Gradisu je včeraj in danes nastopilo kar šest moštev zahodne lige. Včeraj sta se med seboj pomerila Ilirija in Obrtnik, danes dopoldne Bled in Ljubelj, popoldne pa Proletarec iz Zagorja in Bratstvo iz Hrasnika.

III. PARTIZANSKI POHOD OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE

Vso pozornost prijavam!

Ta teden smo povprašali pri Odboru za izvedbo partizanskega pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane«, kako je kaj s prijavi in če je pri njih spet kaj novega. Povedali so nam, da so za zdaj prijave še bolj redke, pričakujejo jih pa predvsem v prihodnjem mesecu. Pri tem smo zvedeli, da organizacija ne tpeštevajo zadosti navodil letošnjega razpisa in da pošiljajo prijave s pomanjkljivimi podatki. Tak primer je bil pri taborniški družini »Zlatorog« iz Ljubljane, ki je prijavila ekipo 5 članov, pri tem pa ni navedla nobenih drugih potrebnih podatkov.

Zato je prav, da danes vodstvom posameznih organizacij ponovno osvežimo spomin glede tega, kako morajo biti prijave sestavljene.

Kot veste, jih je treba poslati na Okrajni odbor ZB NOV Ljubljana — Odbor za izvedbo partizanskega pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane« za leto 1959». Resljave cesta 9. Rok za pošiljanje je do 30. aprila t. l. Prijave za mestne in okrajne reprezentance dostavijo občinski oziroma okrajni ljudski odbori, vse ostale prijave pa osnovne

družbene organizacije, komande JLA, komande odredov predvojaške vzgoje in tajništvo za notranje zadeve pri OLO.

V prijavi je treba navesti ime in priimek ter letnico rojstva prijavljenega tekmovalca. Priložiti je treba zdravniško potrdilo, v katerem mora biti pripomba, da so tekmovalci oziroma tekmovalke sposobni prehoditi 25 oziroma 13 km. Zdravniško potrdilo mora biti izdano v aprilu 1959. Za tekmovalce mestnih oziroma krajevnih reprezentanc, ni treba prilagati zdravniškega potrdila. Vsa zdravniška potrdila lahko izdajo šolske, športne, vojne in obratne ambulante.

Ker smo že omenili zdravniška potrdila, naj povemo tudi to, da bodo morale vse organizacije, ki so prijave doslej že poslale, naknadno poslati še veljavna zdravniška potrdila, izdana v aprilu.

Kot zanimivost naj omenimo tudi to, da so na odboru že oglasili člani neke mladinske ekipe s prošnjo, da bi dobili podatke o dosedanjih dveh pohodih, ker bodo sodelovali pri znani oddaji RTV »Spoznavaj svet in domovino«.

Popoldne se je nadaljevalo prvenstvo z nastopom obeh klubov iz Zassava, med katerima je bilo Bratstvo odločno boljše in je zmagalo z rezultatom 4620:4094. Najboljši rezultat je dosegel pri Bratstvu Sumej z 803 keglji, medtem ko pri Proletarcu ni nihče dosegel 800 kegljev.

Domžale so danes nastopile skupaj s Prešernom iz Radovljice v Trbovljah. S tem nastopom so si nekoliko pokvarile svoj povpreček, čeprav so bile uspešnejše od Prešerna z rezultatom 4586:4385. Najboljši pri Domžalah je bil Volčini s 788 keglji, pri Prešernu pa Dežman (804).

Vrstni red po današnjem kolu: Ljubelj 9284 (povpr. 773,6), Domžale 9283 (773,5), Ilirija 13.893 (721,8), Rakek 9217 (768), Obrtnik 9203 (766,8), Bled 9190 (765,8) itd. —gs

MATELA PRIHAJA...

Maribor, 29. marca. Na štiristeznem kegljišču je včeraj in danes nastopila druga skupina 32 kegljačev v tekmovalju za prvenstvo Okrajne kegljaške zveze Maribor v disciplini posameznikov. Tekmovalci Branika Matela je včeraj postavil odlične rezultate 878 kegljev, danes pa 842 in tako dosegel 1720 kegljev. Vrstni red ostalih tekmovalcev je naslednji: Valenček (Konstr) 1645, Brus (Mrb) 1630, Poropat (Konstr) 1630 itd.

Zmaga košarkarjev Maribora

Maribor, 29. marca. V prijateljskem srečanju, so košarkarji Maribora premagali Rudarja z rezultatom 70:51 (35:34). Najboljša pri Mariboru sta bila Kropce 22 in Potrč 17, pri Rudarju pa Jelen 26 in Kališnik 17.

Skupščina ljubljanske nogometne podzveze

Bodoča skrb sindikalni in šolski aktivisti

Ljubljana, 29. marca. — Svoj redni letni obračun dela je imela danes ljubljanska nogometna podzveza, ki jo štejemo med najboljše v okviru osnovnih organizacij NZS. Glede na to smo seveda pričakovali, da bo tudi današnji zbor zastopnikov klubov in funkcionarjev pokazal resnično sliko tesnega sodelovanja klubov z NPL, o čemer je bilo v preteklem poslovnem letu precej govora. Precej začarani pa smo bili nad skromno udeležbo klubskih delegatov. Namesto predvidenih 29, se jih je skupščine udeležilo le 13 (!), kar kaže, kako malo se klubi zavedajo skupne odgovornosti do napredka nogometa v okviru ljubljanske podzveze.

Tak odnos je vreden najostreje graje, zlasti še za nekatere ljubljanske klube, kot so med drugimi Slovan, Grafičar, Olimpija, Papirničar. Posebej je treba seveda omeniti, da je tudi skupščina podzveze nogometnih sodnikov Ljubljana, izvolila za današnjo skupščino NPL pet delegatov, od katerih ni prišel niti eden!

Kljub tako majhnemu številu udeležencev pa je občni zbor potekal nad vse pričakovano uspešno, kar je ugotovil tudi navzoči sekretar NZS tov. Dernač. Poročilo upravnega odbora je pokazalo zelo jasno sliko dosedanjega dela ter uspehov in neuspehov, hkrati pa je kritično zajelo vso široko problematiko nogometa v okviru ljubljanskega okraja. To pomeni, da je upravni odbor NPL deloval živahno in redno in da so tudi skraj vse komisije zadovoljivo opravile svoje naloge. Tudi ljubljanska nogometna podzveza je požar v Likozarjevi ulici hudo prizadel, kajti zgorel je popolnoma ves arhiv, materialna škoda pa je bila še poleg tega precej velika. Toda redno poslovanje podzveze je potekalo brez izprememb.

Iz statističnih podatkov vidimo, da je število moštev v rednem tekmovalju nekoliko padlo, medtem ko je ostalo število klubov isto. Odigranih je bilo 630 prvenstvenih in 204 prijateljske tekme, medtem ko je bilo na novo registriranih 185 članov in 120 mladincev.

Nekoliko žalostno je poročilo disciplinskega odbora, saj je moral ta kaznovati 58 igralcev s skupaj nad šest let časovnih kazni in 13 ukori. Če bi ta odbor deloval še bolj redno — kar se žal ni dogajalo — bi seveda število kaznovanih igralcev in kazni naraslo, kajti mnogim je od ene do druge seje DO že potekala redna doba suspenz.

Zivahno je delovala tekmovalna komisija, pa tudi mladinska komisija je opravila svo-

je naloge zadovoljivo. Veliko težave so seveda glede finančnih sredstev, katerih pomanjkanje je občutila tudi NPL. Odnosi s klubi in z nadrejenimi forumi pa so bili korektni.

Zelo razgibana in pozitivna razprava je dala vrsto predlogov za bodoče delo. Klubi bodo morali pridobiti za delo več zavestnih funkcionarjev, katerih pomanjkanje se je zelo občutilo. Se vedno je občutili premajhno skrb za mladino. Zato naj bi klubi že vnaprej določili finančna sredstva, ki naj bi bila namenjena samo mladini in njeni vzgoji. Pri svojem delu naj bi se klubi tesno povezali z občinskimi Sveti za telesno kulturo, obenem pa naj aktivno sodelujejo pri organiziranih nabiralnih akcijah. Kjerkoli pa bi bilo mogoče, je treba ustanavljati nove sindikalne in šolske aktivne ter preko njih množično zajemati mladino in delavstvo v aktivno telesnovzgojno delo. To so glavne misli današnje skupščine, ki je izvolila nov 15-članski odbor. Novi predsednik je tov. Špat, dolgoletni izkušeni delavec na področju telesne kulture v Litiji.

—d.

KANDIDATU Kranjcu 21 VPRAŠANJ

Nogometnaš Odrda Jože Kranjc je bil določen za kandidata državne reprezentance, ki bo 19. aprila nastopila proti Madžarski na treh tekmah. Zato smo ga povabili na posebni intervju.

1. Te je vest presenetila?
2. Meniš, da je zaradi tega še kdo, razen tebe, vesel?
3. Lino Belič, zato, ker je bil vesel že moje začetniške igre. Za druge ne vem, vendar menim, da tudi trenerji, ki so se ukvarjali z menoj: Pišek, Tomašević, Kokotović... Lahko pa trdim, da je vest poživila Vinka Kranjca, krojaškega mojstra iz Vegove 8.
4. Ali je Rijeka dobro moštvo?
5. V kakšnem slovenskem napadu bi najraje igral?
6. V katerem nogometnem središču bi rad živel: v Beogradu, Milanu, Dunaju, Budimpešti?
7. Se upaš, da boš kdaj z Odrdom igral v I. ligi.
8. Igral bom tudi še v I. ligi. Najraje bi seveda z Odrdom.
9. Kaj imašraje, gledalce ali navijače?
10. Kateri nogometni sistem je po tvoje najuspešnejši: WM, MW, dvojni W ali diagonalni?
11. Vsakemu je treba pridati še »Z« — zmago.
12. Kako pa kaj z atletiko?

Se zmerom jo imam v čišlih, čeravno pri nas že zdavnaj ni več kraljeva, temveč pastorka.

13. Kaj misliš o mlečnih restavracijah?

14. Kdaj si prebral zadnjo knjigo?

15. Kje je lepše, v Soči, na Taboru ali v Narodnem domu?

16. V klmu si želiš vestern, kriminalko, dramo, neorealizem, revijo?

17. Ali si morda želiš videti kakšen film še enkrat?

18. Imaš dekle?

19. Tvoja najljubša plošča?

20. Kako se pogovoriš s Francozom?

21. Ali si morda želiš videti kakšen film še enkrat?

22. Zelim. »Daj nam danes« in »Tatove kolese«.

23. Imam. Eno.

24. Tvoja najljubša plošča?

25. S Francozom po francosko, z Italijanom po italijansko, z Nemcem po nemško, z Angležem pa z rokami.

26. Odgovori še, kar hočeš?

27. Raje, kot kandidiram, bi igral v reprezentanci.

Reševalci

»Poletovih slikovnih ugank«

Glede na to, da ob določenem roku nismo dobili zadostno rešitev našega nagradnega natečaja, smo podaljšali rok oddaje do torka 31. t. m. Takrat bomo zbrali vse rešitve in jih pripravili za žrebanje, ki bo izvršeno ob prihodnji nedelje.

Zato je do torka še čas poslati rešitve na naslov: Uredništvo »Polet«, Ljubljana, Cankarjeva 4 — pa saza nebotičnika. Na kuverto, kjer bodo kuponi (10 po številu), napišite: »Poletove slikovne uganke«.

Uredništvo

Tako ne gre več!

Pretekli ponedeljek je bila v prostorih Kluba poslancev prva seja novega Izvršnega odbora odbora Športne zveze Slovenije. Člani so najprej razpravljali o perečih razmerah v boksarskem športu, nato pa sestavili še strokovne komisije.

Razmere v boksarskem športu niso take, kot bi bilo treba. To je bila enoglasna ugotovitev na tem sestanku in tako je poročal tudi predsednik Boksarske zveze Slovenije tov. Heller. Največji neuspeh te organizacije je gotovo v tem, da je število članstva tako majhno. V Sloveniji je namreč vsega 123 registriranih in 59 neregistriranih boksarjev v okviru petih klubov. Le-ti so imeli v minulem letu 37 prijateljskih, 6 prvenstvenih in 2 mednarodna nastopa. Vse to nam pove, da boksarska organizacija sploh ne more biti samostojna zveza, kajti po statutu SZS bi morala imeti najmanj 500 članov.

Tudi razmere med funkcionarji niso bile najboljše. Zastopali so klubske interese, pravilni razvoj boksa pa jim ni bil mar. Seje so bile jaleve, največkrat zato, ker se jih člani sploh niso udeleževali. Dva ali trije na seveda ni so mogli vsega storiti, kar bi bilo treba. Kljub vsemu so imeli

slovenski boksarji nekaj zelo dobrih uspehov. Na državnem prvenstvu so se kar štirje Slovenci uvrstili v polfinale. Surman pa je bil celo drugi. Imamo tudi državnega mladinskega prvaka.

Člani Izvršnega odbora SZS so sprejeli predlog predsednika Hella, naj bi uvedli neke vrste »prisilno upravo«. V posebnem odhodu, ki bo torej začel voditi delo boksarske organizacije so podpolkovnik Hočevar, Lužnik, Heller, Grošelj, Velušček, Lajovic in Ubeleis.

Glavna naloga novega odbora bo, da bo tudi boksarski šport pripeljal na pot množičnosti in da se bo boril proti klubskim interesom. Omeniti velja tudi, da bo dosednji predsednik BZS tov. Heller prevzel vodstvo boksarskega kluba Odrd.

Na koncu so na seji izvolili še strokovne komisije Športne zveze Slovenije. Komisijo za kadre bo vodil tov. Vinko Knol, za tekmovalje in razvoj športa tov. Janez Lužnik, gospodarsko-financiarno komisijo Jože Gerbec, organizacijsko Bogo Premelj, propagando Edi Serpan, za statistiko in analizo Rajko Dobrota, za zdravstvo dr. Ludvik Ravnik, komisijo za šport v delovnih kolektivih pa tov. Jakob Kvas.

Žoga - puška - bela halja ...

24 letna zgodba zdravnika Marjana dr. Zdravljica, ki mu v Firenzi sodijo neofašisti, on pa v Novi Gorici zdravi male bolnike • Bil je nogometaš-amater in profesionallec, partizanski komisar in spet nogometaš v moštvu vojnih študentov ter pri ljubljanskem železničarju • Obiskali smo ga sredi velikega dela

Znani proces proti benečanskim partizanom v Firenzi je precej odjeknil tudi v naši javnosti. To predvsem zaradi tega, ker je eden glavnih obtožencev šef otroškega oddelka splošne bolnišnice v Šempetru pri Novi Gorici, Marjan dr. Zdravljica. Kako to, da ga predstavljamo tudi v »Poletu«, boste rekli. Dr. Zdravljica je zares znan zaradi tega procesa, ki so ga sprožili neofašisti, tega pa marsikdo ne ve, da je bil pred vojno tudi zelo znan nogometaš, ki je kot profesionallec nastopal celo v moštvu Bologne v takratni italijanski A-ligi, bil pa je tudi član italijanske študentske državne reprezentance na svetovnem prvenstvu študentov na Dunaju leta 1939.

Obiskali smo ga torej na njegovem službenem mestu v željo, da bi nam povedal kaj iz svojega pestrega življenja, ki ga je preživel nekdanji kot športnik, kasneje pa kot partizanski bорец in zdravnik. Našli smo ga med malimi bolniki, ki imajo vanj — kot njihovi starši — veliko zaupanje, saj jim je hkrati zdravnik in skorajda skrben oče. Naš razgovor je bil nekajkrat prekinjen — zdaj je moral brž na komisijški pregled, zdaj je spet potrkala na vrata njegove pisarne sestra z nujnim sporočilom — pa vendar nam je prav rad razkril svojo preteklost.

Najprej naj vam ga predstavimo. Marjan dr. Zdravljica je bil rojen 27. februarja 1917 v vasi Klodič, občina Grmek, približno 17 km od Cedadra proti jugoslovanski meji. Pokojni oče in mati sta bila mala trgovca, v njegovem rojstnem kraju pa živita še njegov brat in sestra. Studiral je pred vojno v Italiji, diplomiral pa po vojni v naši državi.

Nekdaj in danes vnet za žogo

Odprli smo zakladnico njegovih pomnilov okrog nogometne žoge. Takoj je postal živahen in kar v začetku pripomnil:

»Veste, nogomet je bil zame v mladih letih najprivlačnejša zabava. Igrati sem ga začel že leta 1935 v klubu Udinese, ki je bil amaterski klub in se je prav v tistih letih boril za vstop v italijansko B-ligo. Vseskozi sem bil

terim mu je vodstvo Bologne določilo začetno plačo 700 lir na mesec.

»To je bil tedaj že kar lep zaslužek, če pomislimo, da so srednješolski profesorji dobivali enake plače,« je dejal. »Razumljivo je, da sem kasneje dobival po 1000 in tudi 1500 lir na mesec, posebej pa še različne premije za dosežene gole, za zmage moštva in podobno.«

Jugoslavijo tedaj zastopali samo atletičarji. Jaz kasneje nisem več igral v nobeni reprezentanci, toda pri Bologni sem dosegel svoj višek leta 1940. Nastopal sem še do leta 1941, ko so me mobilizirali v italijansko vojsko v sanitetno službo. Lahko rečem, da je bil tik pred drugo svetovno vojno

italijanski nogomet zares na višku. To pa ni nič čudnega, ker so po vseh klubih igrali predvsem italijanski, ne pa »uvoženi« igralci.«

Pri ljubljanskem železničarju

Nekoliko presenečeni smo bili, ko nam je dr. Zdravljica povedal da je leta 1945 nekaj časa nastopal v moštvu ljubljanskega železničarja. Proti tedanji Enotnosti je igral na kvalifikacijskih tekmah za vstop v višje tekmovanje. Zato se še dobro spomni Repotočnika, Serčerja, Žigona in drugih znanih nogometašev.

»To je bilo takole: ko sem leta 1943 odšel v partizane, se je moja nogometna kariera zaključila, takoj po vojni pa sem precej časa živel v Domu vojnih študentov v Ljubljani. Razumljivo je, da sem se znova lotil nogometa in sem igral v moštvu vojnih študentov, nekaj časa pa tudi pri železničarju. Moštvo ljubljanskih vojnih študentov je dvakrat osvojilo prvo mesto. Kasneje sem moral z nogometom prekiniti, saj sem se moral pripravljati na poklic, ki ga danes imam,« je povedal.

Tako pestra in skoraj burna je bila kariera dr. Zdravljica, ki je še povedal, da je imel bogato zbirko različnih fotografij in spominov, vendar so mu to pobrali njegovi nečaki, ki so prav tako navdušeni za nogomet. Nekaj njegovih fotografij pa smo vendarle lahko izbrali.

Dr. Zdravljica je bil, kot vidite na sliki, kar postaven nogometaš

»Ah, ta slovenski nogomet!«

Povsem razumljivo je, da smo ga vprašali tudi, kaj sodi o današnjem nogometu v Sloveniji. Ob tem vprašanju se je nekoliko zamislil, nato pa dejal:

»Zares se čudim, da Slovenija nima nobenega kluba v I. zvezni ligi. Vzrok je mogoče v tem, da klubi ljubosumno čuvajo svoje igralce, namesto, da bi jih zbrali v enem od močnejših klubov in jim omogočili kvaliteten napredek. Gledal sem tudi letošnje prijateljske tekme Nove Gorice z Odredom, Krimom in Ljubljano. Povedati moram, da so domačini igrali bolje od gostov in to me je še bolj začudilo, ker sem pred leti videl zlasti Odred odlično igrati. Dobro sta mi namreč še v spominu tekmi Odreda z Dinamom in Crveno zvezdo.

»Kaj pa menite o Novi Gorici? Ali pri klubu kaj sodelujete?«

»V društvu sem zdravstveni referent in lahko rečem, da me veseli napredek mladih igralcev. Škoda pa je, da moštvo večkrat oslabi zaradi odhoda igralce na študij ali k vojakom, pa tudi sicer ima klub precejšnje težave glede finančnih sredstev in podobnega. Če bi imeli Goričani take možnosti, kot smo jih imeli pred vojno mi, sem prepričan, da bi lahko prav resno posegali v borbo za boljša mesta. Škoda je tudi, da Nova Gorica in Branik ne združita svojih sil, kar bi nogomet pri nas precej izboljšalo. Lahko bi imeli močno prvo moštvo in ne do-

sti slabše, rezervno moštvo. To pa bi za naše razmere veliko pomenilo. Še nekaj sem opazil, kar pri nas ni v navadi: v Italiji imajo posebne centre, kjer načrtno vzgajajo mladino, pri nas pa tega, žal ni.«

»In še vaša sodba o kvaliteti nogometa nekdanj in sedaj?«

»Če primerjam kvaliteto igre, tedaj ko sem še nastopal pri FC Udinese, bi lahko rekel, da bi takšno moštvo danes brez težav nastopalo v jugoslovanski prvi zvezni ligi. Torej je bila kvaliteta takrat boljša kot je sedaj, kar zlasti opazam na Reki, v Pulju in predvsem v Sloveniji.«

Se vam ne zdi zaskrbljen? Seveda. Težijo ga skrbi zaradi obilice dela, ki pa se mu predaja kot zdravnik malih bolnikov z vsem srcem

deset metrov oddaljena od velike skupine ljudi, ko sem z grozo opazil, da pred nama niso partizani — marveč Nemci. Menda jih je bil cel bataljon. Se danes ne vem, kako sva se rešila iz te zagate in kako, da Nemci niso takoj streljali. Morda so naju zamenjali ali slabo slišali moje klice, morda jih je premočila megla ali pa so bili še preveč zaspani. Vem samo to, da sva se obrnila kot blisk in se poglala v divji sprint. Če je že kdo tekel na svetu na 100 m deset sekund, potem sem takrat storil to prav gotovo jaz. Za nama se je vsula toča izstrelkov, toda midva s tovarišem sva še bila na varnem. Med nizkim drevjem in grmičevjem sva si poiskala zavetje in se hitro oddaljevala od vasi, v kateri je bilo polno Nemcev. Zvečer se nama je posrečilo dobiti zvezo s pravimi partizani. Morda lahko to zgodbo — dr. Zdravljica se je spet nasmehnil — »spravite v zvezo s športom. Prav gotovo se danes ne bi pogovarjali o teh stvareh, če takrat ne bi bil tako uren, kot sem bil.«

Če so za volanom neodgovorni ljudje...

Naš razgovor z dr. Zdravljicem se je blizal koncu. Pogledal je na zapustno uro. »Želite vedeti še kaj?«

»Samo se nekaj vprašam. Kako kaj živite danes?«

»Mislite nogomet? Da, včasih še malo pobrcam za svojo zabavo.«

»Se kaj drugega?«

»Sem že dolgo član planinskega društva. Kadar le utegnem, grem z družino na izlet v hribe. Seveda je to le redko. Dela v bolnišnici je več kot dovolj.«

»Ste mogoče motorizirani?«

Na obraz dr. Zdravljica je legla senca nejevolje.

»Motoriziran sem že, toda... Pred kratkim sem dobil iz Italije avto. Skoraj nov Fiat 1400. Kupil sem ga iz dediščine po starših, ki so že umrli. Pred nekaj tedni — z avtom sem prevozil komaj 600 km — pa sem doživel zelo neprijetno dogodivščino. Blizu Postojne, ko sem se vračal iz Ljubljane domov, se je nenadoma zaletel vame s polno brzino nek drugi voznik. Če ne bi imel tako velikega vozila, bi se danes prav gotovo ne pogovarjali več. Škoda bom sicer dobil povrnjeno, to vem. Toda ne gre samo zato. Ženo so drobec razbitega stekla precej porezali. Kaj bi bilo, če bi takrat sedel v manjšem vozilu, kot je Fiat 600? Vidite, to je glavni problem! Ne razumem, kako morejo ljudje sedeti za volanom, če pri tem nimajo nikakršnega čuta odgovornosti do sebe in predvsem do drugih, do tuje imovine in zlasti do človeških življenj!«

Polet

Leto XV.
Štev. 17
Stran 5

To je prva nogometna legitimacija Zdravljica Marjana (Sdrauling Mario), ki je začel svojo nogometno kariero pri AC Udinese

napadalec, največ na levem krilu, včasih pa tudi srednji napadalec. Tistih let, ki sem jih prebil v tem klubu, zlepa ne bom pozabil, saj so bila najlepša. Igrali smo s srcem za čast klubskih barv, ne pa za denar. Nastopali smo proti enajstoricam Gorice, Pulja, Reke, Izole in drugih, ki za nas niso bile nikdar pretrd oreh. Ne da bi se hvalil, lahko rečem, da sem bil v moštvu Udinese najuspešnejši strellec, s čimer sem največkrat pripomogel k učinkovitim zmogam.«

Prodan Bologni

»Kako pa je bilo s prestopom k Bologni?«

»Ko sem začel študirati, sem se seveda vpisal na univerzo v Bologni, če prej pa so funkcionirali Bologne zaradi mojega prestopa iskali stike z vodstvom AC Udinese. Nič kaj dolgo se niso pogajali, temveč so me enostavno prodali Bologni. Tako sem postal leta 1939 profesionallec. Najprej sem nastopal v B, kasneje pa stalno v A moštvu. Igral sem v družbi mnogih znanih italijanskih nogometašev. To so bili Ferrari, Biavatti, Andreolo, Senasone, Reguzzoni, Puricelli — temu so rekli zlata glava, ker je na tekmah dosegel največ golov vedno z glavo — Montesanto in Gossel. Tedaj je igral pri Bologni tudi znani Hajdukovec Frane Matošić in sva v napadu večkrat uspešno sodelovala.«

Strog režim in dobre plače

Med razgovorom nam je dr. Zdravljica pokazal pismeni dokument, s ka-

V študentski reprezentanci

»Slišali smo, da ste igrali tudi v italijanski državni reprezentanci. Je bila to A ali B reprezentanca?«

»Res je, igral sem v italijanski študentski državni reprezentanci in sem nastopil leta 1939 na svetovnem prvenstvu na Dunaju, kjer smo prišli v finale, premagali pa so nas Nemci. Na tem prvenstvu je sodelovalo 15 držav v 13 športnih panogah. Največ reprezentantov so poslale Nemčija, Italija in Madžarska, medtem ko so

Pred bataljanom Nemcev...

Potem ko smo v zanimivem pogovoru z dr. Zdravljicem prebrskali kar precej nogometnih »problemov«, smo se lotili še njegovih spominov in dogodivščin iz partizanskih časov.

»Ali se morda kakšnega dogodka iz partizanskih let še prav posebno spominjate?«

Dr. Zdravljica je nekoliko pomolčal. »Teh dogodkov je bilo dovolj,« je po kratkem premoru odvrnil. Potem je z roko napravil kretnjo, kot češ, kaj bi o tem govoril. Zdelo se nam je, da mu je neprijetno, da bi

Bologna je v napadu. Na tekmi proti Sieni leta 1941 je nogometaš Zdravljica večkrat prav resno posegel v dogodka na igrišču. Na sliki je drugi od desne

Kadar je na sporedu telovadba, vlada med dijakinjami dobra volja

Živžav na Vrhniki

Osemletka na Vrhniki sodi prav gotovo med tiste šole, ki jim telesna vzgoja ni deveta briga. To velja za pouk telovadbe, kakor tudi za športno življenje izven šole. Direktor nas je rade volje odpeljal v telovadnico, kjer nam je telovadna učiteljica pokazala pravo revijo šolske telovadbe — seveda v malem. Kako tudi ne, saj je telovadnica zelo majhna in so mlada dekleta komaj našla toliko prostora, da so nam prikazala nekoliko zabavnih iger z žogo, preskok čez živo kozo, kolebanje na drogu in še nekaj drugih »mojstrovine«.

Ko smo jih vprašali, kaj jim je pri telovadbi najbolj pri srcu, so nam kar v zboru povedale, da imajo najraje igro med dvema ognjema, med šolskimi predmeti pa je seveda na prvem mestu telovadba. Najživahnije je takrat, ko so na sporedu razna tekmovalja. Šola namreč prireja posebne tekme med razredi v mnogoboju, v igri med dvema ognjema in v atletiki. Povedali so nam tudi, da so v jeseni priredili velik šolski kros, katerega se je udeležilo kakih 200 deklet. Že kar tradicionalna so postala srečanja med obema osemletkama na Vrhniki, letos pa so sklenili, da bodo športna tekmovalja še razširili. Dogovorili so se z osemletkama v Borovnici in Logatcu, da bodo prirejali medsebojna tekmovalja v mnogoboju in nekaterih športnih igrah. Ne bo odveč, če povemo, da je med dijaki za to tekmovalje veliko zanimanje. Že sedaj se trudijo pokazati čim več, da bi jih uvrstili v šolske reprezentance.

Ko smo vprašali deklice, če se ukvarjajo s športom in telesno vzgojo tudi izven šole, so nam povedale, da zelo radi igrajo rokomet in košarko pri »Partizanu«, pa tudi vaje na orodju so jim všeč. Telovadnica »Partizana« je vedno polna šolske mladine, čeprav morajo nekateri hoditi k telovadbi po nekaj kilometrov daleč.

Naša slika ne bi bila popolna, če bi ne obiskali še mladih dijakov, ki so bili tokrat že kar na svežem zraku. Bili so seveda odlično razpoloženi, kajti njihov učitelj telesne vzgoje jim je dal žogo v roke in pred vrati na nogometnem igrišču smo videli pravo gnečo. Učitelj jih je ravno opomnil, da je telovadne ure konec in zaslili smo globok vzdih, češ, dajte nam še eno uro namesto petja. Učitelj je seveda ostal pri svojem in dijaki so se morali obleči, mimogrede pa smo jih vprašali, kako je s športom, kadar nimajo šole.

Imamo posebno pionirsko košarkarsko vrsto pri »Partizanu«, nogometaši pa imajo svojo enajstorično v klubu Usnjari. Zanimanje za namizni tenis je tolikšno, da imamo svoj namiznoteniški krožek v šoli. Že teh nekaj vrstic bo dovolj za dokaz da je med vrhniško šolsko mladino zares veliko zanimanja za telesno vzgojo in šport, da jim pri tem pomagajo učitelji in »Partizan« ter Usnjari. Res, da imajo težave s prostori, vendar so našli rešitev v sodelovanju s »Partizanom« in Usnjariem, ki sta jim rade volje odstopila prostore za redno telovadbo in razne šolske športne prireditve.

Prostori, čas in strokovnjaki...

Kongres telesne vzgoje v Beogradu je dal šoli v mestu in na vasi prvenstveno vlogo v vzgoji mladine. Ne samo obvezni del pouka telesne vzgoje, tudi sproščena aktivnost dijaške mladine mora v bodoče dobiti svoje mesto pri telesnovzgojnem izživljanju mladega državljanja. Kongres je dal priporočilo, da bi se začela ustanavljati srednješolska društva za telesno vzgojo, ki naj bi na področju svojih občin in okrajev uresničevala program in sodelovala v raznih tekmovaljih.

Kakšen pa je položaj trenutno na terenu? Naš obisk na nekaterih šolskih zavodih nam je razkril le-te osnovne probleme:

■ 1. Izvenšolska aktivnost dijakov je v največji meri odvisna od iniciative in delavnosti učiteljev telesne vzgoje na zavodu.

■ 2. Na nekaterih zavodih so že krožki v posameznih panogah, vendar neke organizacijske enote — srednješolskega športnega društva — doslej nismo zasledili.

■ 3. Med šolsko mladino je izredno veliko zanimanja za šport, prav zaradi tega pa nastaja velik problem, kako aktivno vključiti vse one, ki se želijo še izven šole športnega udejstvovanja. To je zlasti pereče tam, kjer so šolski zavodi zelo veliki in združujejo preko 1000 dijakov, od katerih vsaj polovica želi sodelovati v športnem življenju.

■ 4. Prav zaradi izredne množičnosti, ki se nam ponuja v srednješolskih aktivnih in društvi, predstavljajo igrišča in strokovni kadri največje problem.

■ 5. Športni klubi bi morali nuditi pri ustanavljanju šolskih aktivov strokovno in organizacijsko pomoč tem mladim organizacijam. Športne zveze in podzveze pa bi morale biti prožnejše pri registraciji takih mladih enot in njihovega članstva.

■ 6. Sistem tekmovalj po občinah in okrajih bi moral zajeti čim večje število mladine, ki se želina tekmovalja, pa ne pride dlje, kot morda do mednarodnih tekmovalj na samem zavodu.

Mladine preveč, marsičesa premalo!

Obisk na Vrhniki in pri TSŠ — Pismo iz Murske Sobotne

Poglejmo v katerokoli šolsko telovadnico, vedno bomo našli kopico dijakov, ki se zabavajo z žogo ali pa imajo reden pouk telovadbe. Na športnih igriščih ob šolah je vedno teško razporediti čas, kajti skoraj vsak dijak hoče igrati odbojko, košarko ali kaj drugega, prostora pa ni za vse. Nedvomno je res, da so prav srednješolska tekmovalja najbolj množična. Da je zanimanje za šport in telesno vzgojo med dijaki gimnazij in osemletek zares ogromno, smo se prepričali ob obisku nekaterih zavodov v Sloveniji. Marsikaj je na tem področju že storjenega, kljub temu pa čaka tiste, ki vodijo telesno vzgojo v šolah, še veliko dela. Povsod smo opazili, da se zelo trudijo in upajmo, da bo šolska telesna vzgoja čez leto ali dve na precej višji stopnji kot je danes.

Murska Sobota - odlično

V Murski Soboti namreč že od leta 1953 dela športni aktiv gimnazije kot samostojna športna organizacija, ki ima svojo kroniko tekmovalj, legitimacije, značke, osnovali pa bodo tudi svoji športni časopis. Vse to so poslali Kongresu telesne vzgoje v Beograd, predsedniku republike Titu, Zavodu za proučevanje šolstva v Beogradu ter Društvu profesorjev in učiteljev teledukcije je šolska telesna vzgoja tako dobro organizirana, kot prav v Murski Soboti. Da bi kaj več izvedeli o organizacijskih prijemih in sploh o delu dijakov v Murski Soboti, smo o vsem tem povprašali prof. Titana, ki ima gotovo največ zasluga za te uspehe.

lesne vzgoje v Ljubljano. Po kongresu so poklicali prof. Titana celo v Beograd, kjer je poročal o uspehih športnega aktiva v Murski Soboti.

Tekmovalja na šoli v Murski Soboti so organizirana v obliki lig. V zimskem času imajo na sporedu razne športne panoge, ki jih lahko gojijo v telovadnici; med temi so košarka, odbojka, perjanica in druge, poleti pa tekmujejo v nogometu, rokometu, hokeju na travi, streljanju pa tudi na izlete niso pozabili.

Murskosoboški dijaški aktiv je znan tudi izven meja Jugoslavije. Nekaj slik iz tega športnega udejstvovanja so poslali v Svico, kjer bo letos svetovna razstava šolske telesne vzgoje. Sodelovala bo tudi Jugoslavija prav s slikami iz Murske Sobotne.

Čeprav so uspehi v Murski Soboti zares veliki, tudi tam ne gre brez težav. Pred seboj imajo kar naprej velike probleme: telesnovzgojni kader, telovadnice in oprema. Z voljo pa se da vse urediti in tako pripravijo leto za leto tečaje za učitelje, ki poučujejo telesno vzgojo, delajo igrišča, največja težava pa so seveda telovadnice, ki jih je v Pomurju samo 6, šol pa je kar 20. Pri gim-

naziji v Murski Soboti prav v zadnjem času urejujejo prav lepo igrišče. Dan za dnem se tam zbira mladina in prvi sadovi dela so že vidni. Uredili so 350 m atletske steze, navozili ugaske, okrog igrišča so zasadili topole, izdelali vrata za rokomet, zbrali so predvzo za mreže, šivajo in popravljajo žoge in zbirajo

1200 DIJAKOV NA PRVENSTVU

Že na stopnicah slišimo rezke žvižge piščalk, ko pa odpremo vrata telovadnice, vidimo vrsto mladih fantov, ki se poganjajo za košarkarsko žogo. Tako so se razgrel, da jim pot lije z obraza. Zraven smo opazili prof. Kosca, ki je za zaključek telovadne ure dal fantom v roke njihov najbolj priljubljen rekvizit — žogo.

Morda ste že uganili, da smo tokrat obiskali telovadnico Tehnične srednje šole, ki velja za najbolj »športno« šolo v Ljubljani. Že kratek razgovor nam je zadosten dokaz, da je ta domneva popolnoma pravilna. Na šoli imajo namreč celo vrsto športnih krožkov, lahko bi celo rekli, da imajo pravo organizacijo. Imajo svojega referenta za šport, referente za posamezne športne panoge v odsekih — z drugimi besedami, ves šport na TSŠ se odvíja organizirano. Severda to niso kake utrjene organizacijske oblike, kajti za to ni dobrih pogojev. Na tej šoli imajo namreč samo eno telovadnico, medtem ko svojega šolskega igrišča za zdaj še nimajo. Lahko si mislimo, da ena sama telovadnica ne more zadostiti niti osnovnim potrebam, kajti na tej šoli je vpisano 1700 dijakov. Prof. Koscec nam je povedal, da je zanimanje za razne športne panoge tako veliko, da bi se v šolsko športno društvo ali aktiv, če bi ga ustanovili, vpisalo najmanj pol dijakov. Ko so izvedli šolska prvenstva v odbojki in košarki, je tekmovalo nič manj kot 1200

dijakov in ta številka prav gotovo vse pove!

Vsi športni krožki — med temi so najvidnejši atletski, košarkarski in odbojkarški — vadijo v telovadnici v večernih urah. Dijaki so poskrbeli tudi za strokovno vodstvo, saj imajo košarkarji svojega instruktora, odbojkarje vodita brata Kosca, atletski krožek pa je prevzel Atletski klub Odred, ki pošilja na vadbo svojega trenerja. Mimogrede naj povemo, da so ekipe TSŠ zelo kvalitetne, saj so na primer odbojkarji pred nedavnim premagali ligaško ekipo Jesenic s 3:1 in Olimpijo s 3:2.

Ker je pač največja težava te šole v pomanjkanju prostora, so prav te dni pričeli z veliko akcijo za svoje igrišče. Svoj prostor pod soncem bodo dobili na velikem dvorišču šole, kjer bodo zgradili pravi športni park z igrišči za košarko in odbojko ter atletskimi napravami.

Na koncu smo prof. Kosca vprašali za mnenje, kdo je najbolj poklican za organiziranje srednješolskih prvenstev. Po njegovem je najbolj primerno študentsko športno društvo Olimpija, kajti večina dijakov se vpiše na univerzo in s tem postanejo tudi člani študentskega društva. Prav zaradi tega bi moral biti aktiv društva profesorjev za telesno vzgojo stalno v stiku z Olimpijo. Seveda ne gre zanemarjati tudi drugih oblik tekmovalja, saj so nekatera že dokaj ustaljena. Tako na primer košarkarji TSŠ tekmujejo s svojimi sovrstniki iz Beograda, Zagreba in drugih krajev.

Prvenstvena tekma? Ne — to je le telovadna ura vrhniških dijakov. Igrajo seveda nogomet

»NEREALEN« REKORD

Mimo slovenskega prvenstva v Mariboru nas je atletska pot vodila zopet v Ljubljano na državno prvenstvo. Prvi dan tekmovalja nam je bilo vreme zelo naklonjeno in ker je ljubljansko tekalništvo znano kot zelo trdo, torej primerno za teke na kratke proge, sem se nadejal dobrega rezultata. Predtek na ovirah je bil »sprehoda« v času 14.7. V finalu so mi obetali hudo borbo s Petrušičem, ki je bil v predteku hitrejši od mene. Finalni tek pa se je končal nekako tako, kot sem pričakoval. Zmagal sem v času novega državnega rekorda 14.2. Ob tem rekordu so dvignili precej prahu, češ da ni realen. Mene je to seveda zelo neprijetno zadelo in vesel sem bil, ko sem do konca sezone še petkrat dosegel isti rezultat in ta-

ko menda vendar potrčil, da je ta čas v okviru mojih možnosti.

Teka na 100 m za državno prvenstvo se nisem udeležil, ker so se predtekmovalja in končna tekmovalja prepletala z ovirami. Zato pa sem se pustil pregovoriti, da nastopim s svetovnim rekorderjem v deseterboju, ameriškim črnem Raferjem Johnsonom, ki je bil na »turneji dobre volje« po Jugoslaviji. Na ovirah ni hotel nastopiti, ker je še vedno čutil staro poškodbo; zato smo se nazadnje domenili za 100 m. Morda se še spominjate cele afere, ki je nasatla s tem v zvezi. Johnsonu so namreč odmerili čas 10.3, meni pa 10.5. Jaz sam res ne morem reči, če sta bila ta rezultata realna ali ne. Neuradni »sodniki« med občinstvom so trdili »ne«, uradni pa so se »zedinili« na »da«. Sam Johnson baje ni preveč verjel ljubljanskim sodnikom, čeprav tega ni povedal z besedami, ampak le s širokim nasmeškom.

PORAVNANI RAČUNI

Po državnem prvenstvu smo se reprezentanti razdelili na dva dela. Eni smo odpotovali v Moskvo, drugi pa na dvoboj proti Avstriji v Leoben. Jaz sem bil v ekipi za veliko tekmovalje v Moskvi. Velika reč je bila ta prireditev. Mala olimpijada bi ji lahko rekli, saj je bilo zbranih kakih 5000 športnikov iz velikega števila držav. Konkurenca na ovirah je bila s strani Rusov, ki so bili vsi zbrani. Tu so bili Mihajlov — s katerim sem imel še stare račune iz Varšave, — Stojarov, Petrov in drugi. V finalni tek sem se uvrstil brez večje težave. Vre-

me je bilo neugodno, hladno in vetrovno. Tako je marsikdo od nas iztaknil že prvi dan vneje mišic, kar je tudi meni pri pravilo drugi dan kar dvakrat daljši čas namesto ure ogrevanja. Moj čas v finalu ni bil briljanten, toda tokrat je bilo tudi 14.5 dovolj za prvo mesto. Desetinko sekunde sta bila za menoj Stojarov in Petrov, Mihajlov pa je bil šele šesti. Tokrat sem torej poravnal račune z vsemi Rusi.

SITNOSTI NA RUSKI MEJI

Zanimiv pa je bil povratek v domovino. Z Leškom se nama je zelo mudilo domov zaradi ekipnega prvenstva Jugoslavije, kajti brez naju bi imel Klavir morda lahko težave z uvrstitvijo v finale. Namesto z letalom sta odpotovala kar sama iz Moskve. Ob šestih jutraj sva prispela na obmejno postajo Čop. V vagon je prišla kontrola potnih listov in midva sva ju tako, kot ostali, oddala. Vozovnice so tudi že pregledali, ko se je nenadoma pojavil miličnik in nama ukazal: »Lešek, Lorger — sniz!«

Rekel nama je torej naj greva dol. Bila sva že vsa zaspala in sva debelo buljila v tega predstavnika oblasti, ki je prišel s tako nenavadno vestjo. Poskušala sva vprašati, kaj je vendar narobe in pojasnil nama je, da najini dokumenti niso v redu. Poskušal sem mu dopovedati, da sem polne liste dvignil sam pri veleposlaniku Sovjetske zveze Firjabinu, ki sem ga poznal od tedaj, ko je bil z ruskimi atleti na tekmovalju v Celju. Toda nič se ni hotel pogovarjati. — »Doll« je zagodnjel in bila sva v »kaži«...

Oslabljeni - toda upajo na uspeh

Kristančič pri Ljubljani — Računajo na uspehe

- Naslov vas je verjetno presenetil. Torej gre za senzacijo? Kristančič je prestopil k Ljubljani? Ne. Toda že skoraj od začetka priprav košarkarjev Ljubljane na letošnje prvenstvo v zvezni ligi sodeluje Kristo pri ligaskem moštvu Šiškarjev, katerim pomaga pri piljenju tehnike in taktike ter dela v sporazumu s trenerjem kluba Smiljanom Serbecem.

Uganili ste že, da gre za košarkarje Ljubljane, o katerih smo pred kratkim zapisali, da so se spet postavili na trdne noge in da bo letos šla njihova pot navzgor proti lepšim uspehom kot lani.

Dobra tehnična komisija

Kako je torej z njimi? Precej nazorno sliko smo dobili ob razgovoru s predsednikom kluba tov. Tomažem, ki je povedal, da je reorganizacija v klubu pokazala že sedaj precej vidne sadove. Predvsem so postavili zelo trdno tehnično komisijo — sestavljajo jo Amon, Brd-nj, Dvoršak, Feguš in Vozelj — ki ima zelo obsežne naloge. Ena prvih je priprava za pionirsko in mladinsko solo, ki se bo začela v aprilu. Hkrati ureja vse potrebne zadeve glede posameznih moštev in na skupnih sestankih s trenerji sestavlja načrt dela v pripravah na prvenstvo.

Pridobili smo tudi 40 novih mladincev, ki so že začeli z redno vadbo, je dejal tov. Tomaž. Težave pa imamo za sedaj še z ženskami, ker jim nismo mogli zagotoviti te-lovadnice za zimsko vadbo. Zdaj, bomo začeli s treningi na prostem, bo tudi to urejeno.

Kako gledaš na pričetek zvezne lige? smo ga vprašali.

Po mojem mnenju je moštvo solidno pripravljeno. Računam, da se bo uvrstilo na zlato sredino. Disciplina med igralci se je bistveno popravila, kar nam daje upanje na večji uspeh. Naši igralci bodo pred prvenstvom odigrali še nekaj tekem, predvsem v okviru praznika Dneva železničarjev. Nastopale bodo seveda tudi ženske in mladinci.

Medtem smo gledali trening tekmo kombiniranega moštva Olimpije in Ljubljane z državno študentsko reprezentanco. Ugajal nam je visoki Vranič, ki kar dobro zamenja »centra« Müllerja, zadovoljni smo bili z igrjo Zupančiča, Kumra, Čretnika in seveda tudi mladega Senčarja. To je prva petorka Ljubljane, ki bo nosila glavno breme nalog v prvenstvenem tekmovalstvu. Na razpolago imajo 13 do 15 igralcev, kot je povedal trener Smiljan Serbec.

Skoraj na normalnem tiru

Tov. Serbec je povedal, da so začeli z rednimi treningi 12. januarja, ker so šele tedaj dobili zadosti žog. V telovadnici na Taboru so vadili dvakrat tedensko, kar delajo sicer še sedaj, toda pred nekaj dnevi so se že preselili na prosto.

Katere so glavne naloge pri treningu? nas je zanimalo.

Dva med najboljšimi

Ob nedavnem obisku v Izoli smo — razumljivo — poiskali tudi veslaške državne pravke in izbrali dva med njimi. Prvi je bil na vrsti 18-letni Tul Armid. V mladinskem osmercu je njegovo mesto na tretjem sedežu.

Koliko časa že veslaš in zakaj si se odločil za to panogo?

Dve nadi veslačev iz Izole — Armid in Mira

Med veslače zahajam že štiri leta. Začel sem v četvercu, sedaj pa nastopam v osmercu. Doma sem iz vasi Korte, 8 km iz Izole. Ko sem hodil v gimnazijo, bi rad igral košarko, dejali pa so, da sem premajhen. Nato sem prišel z veslanjem. Sedaj, ko sem dorasel, pa bi me radi imeli tudi pri košarki.

Kaj si po poklicu?

Obiskujem Ekonomsko srednjo šolo in sem edini dijak v osmercu. Vsi ostali so kovinarji ali mizarji.

Predvsem smo vadili streljanje na koš, kondicijo in sisteme igre. Ob tem so zlasti mladi igralci naredili v kvaliteti velik korak naprej. Skoraj stodontno smo izboljšali izvajanje osebnih metov, igralci pa tudi dobro skačejo pod košem. Slaba stran je še vedno podajanje žoge. To pa zaradi tega, ker nismo mogli ob pomanjkanju dvoran igrati tekem, na katerih bi moštvo vigravali. Dela je bilo dosti in ga še ne manjka, če se hočemo dobro pripraviti na prvenstvo.

In sestava moštva?

Precej nam manjkata Müller in Brumen, ki sta v JLA, k sreči pa se je odtod vrnil Konič, ki bo kmalu prišel v svojo zanesljivo formo. V prvenstvu bodo nastopali Zupančič, Vranič, Kumer, Čretnik, Senčar, Škerjanc — ta se je že dobro vgrajal — Perhaj, Eiselt, Zajc, Eržen, Picelj, Rupelj in Konič. Upam, da se bomo uvrstili neke na sredi lestvice, kar je tudi naša največja želja.

Kristančič: »Zelo dobro se razumemo«

Takoj ob začetku najinega razgovora je Boris pripomnil, da je prevzel treninge pri Ljubljani le začasno, ker ga je vodstvo kluba prosilo za sodelovanje. Povedal je, da je delo z igralci Ljubljane zelo složno in da se med seboj dobro razumejo. Doslej so odpravili osnov-

ne slabosti, to je neorganizirano obrambo in napad, seveda pa je to terjalo precej dela.

Močno se pozna to, da Ljubljana nima poleg Vraniča, ki je sicer odlični, še enega centra in morda dveh visokih igralcev. Vidim pa, da so Ljubljancani zgrabili za delo z veliko voljo, kar jim zagotavlja soliden uspeh. 6 do 7 igralcev je odličnih, ostalih pa še nekaj majka. To pa so težave, na kater bo treba misliti tudi v bodoče. Če se bo obramba popravila, lahko Ljubljana računa na 4. ali 5. mesto. To bi bil zelo velik uspeh. Posebej pa naj povem, da bo vsaka zmaga Ljubljane na tujem izreden podvig, ki ga bomo vsi z veseljem pozdravili. Poudarjem na tujem, kajti tam je kriterij sojenja ostrejši in se zaradi izključitev s 5 osebnimi napakami moštvo lahko precej oslabi.

Skratka — s sadovi svojega dela si zadovoljen?

Vsekakor, Ljubljani pa želim, da bi skupno delo Šerba in mene ne bilo zaman.

Ali je Kristančič povedal košarkarjem Ljubljane kakšno šaljivo? Ne, toda pod njegovim vodstvom potekajo treningi košarkarjev Ljubljane v prav dobrem razpoloženju

»Sredina nam ne bo ušla«

Na koncu še izjava glavnih »asov«: Zupančič: »Marsikdo misli, da bomo v ligi slabo uspevali. Do 5. mesta pa se bomo zanesljivo uvrstili. Gledali bomo, da bi na vseh domačih tekmah zmagali.«

Kumer: »Sredina nam ne bo ušla, zagrizli se bomo.«

Govorijo Rogovi kolesarji

Še hitreje kot lani!

Večina toži, da nam vreme ni naklonjeno, kadar želimo Pa vendar za vse športnike to ne velja. Pogledajte, smo šele sredi marca in za nami sta že dve kolesarski dirki, kjer so se seveda spoprijeli le najboljši Jugoslovani, ki so se v Opatiji pripravljali za letošnje težke podvige in dramatične vožnje po domačih in tujih cestah. Slišali smo, da so slovenski tekmovalci od vseh ostalih najboljše pripravljeni. Seveda smo bili veseli teh novic, vprašamo pa se zakaj kar naenkrat tolikšna hvala.

Tokrat Stupar, Židan in Hrovat

Poklicali smo Rogove kolesarje, ki so bili z ostalimi najboljšimi Jugoslovani v Opatiji. Našemu vabilu se niso odzvali vsi. Zakaj, ne vemo. Morda se bojijo preuranjenih izjav, ali kaj drugega. Tisti pa, ki so prišli v uredništvo, so povedali vse kar nas je zanimalo in dobili smo odgovore še na tista vprašanja, ki zaradi strokovne plati ne sodijo v javnost.

V uredništvo jih je pripeljal trener Zvone Zanoškar.

»Tule so,« je smeje pokazal na Stuparja, Hrovata in Židana. »Kar vprašaj in vse karkoli boš želel zvedeti, ti bodo rade volje povedali.«

Torej, koliko časa ste bili v Opatiji in kako ste se pripravljali?

Odgovoril je Židan: »V Opatiji smo bili 28 dni, treninge pa smo imeli po-

spevala tudi ta ali ona strokovna republiška zveza.«

Koliko Slovencev je bilo v Opatiji?

Naštel jih je Hrovat: »Stupar, Židan, Žirovnik, Šebenik, Cajhen, Hrovat, Traven in Bajc. Za Stuparja in Cajhna je plačalo stroške društvo, za ostale pa KZJ. Sedaj odhajamo na priprave v Subotico vsi, razen Cajhna, torej vsi Slovenci, ki smo se pripravljali v Opatiji.«

Katere prireditve so v letošnji sezoni najpomembnejše? smo hoteli zvedeti od Židana.

Najprej bo dirka Beograd — Budimpešta, potem pa se bodo vrstile še druge mednarodne dirke, kakor največja amaterska Berlin-Praga-Varšava. Naša reprezentanca se bo udeležila tudi dirke po Tunisu od 25. aprila do 5. maja. To bo šele uvod v sezono, kajti za nas bo najpomembnejša dirka »Po Jugoslaviji« in priprava za to našo največjo prireditev dirka »Po Hrvatski in Sloveniji.«

Zanimanje dr. Dougana za kolesarje

Kot nalašč je poslušal razgovor predsednik Smučarske zveze Slovenije dr. Danilo Dougan, ki ga zanima vsi športi. Seveda je takoj posegel v razgovor in hotel zvedeti to in ono.

Ali vas tovarna »ROG« podpira in razume vaše težnje? je najprej zanimalo dr. Dougana.

Za nas imajo polno razumevanje in sploh za vsak šport, mu je takoj odgovoril trener tov. Zvone Zanoškar.

In kako se pripravljate za sezono? je še naprej zanimalo dr. Dougana.

Pozimi smo se pripravljali v telovadnicah, ves čas pa smo tudi smučali. V Opatijo smo prišli s polnimi telesnimi močmi.

Ko je dr. Dougan slišal, da naši kolesarji radi smučajo, ga je to še posebno razveselilo. Ne bi bil predsednik svoje organizacije, če ne bi takoj poprijel za besedo in jim takole svetoval:

Dobro fante, da se tudi pozimi na smučah pripravljate za vašo kolesarsko sezono. Smučarska zveza vam bo v bodoče rade volje priskočila na pomoč in posebej za vas organizirala ta ali oni tečaj in podobno.

Zanimiv odlomek iz življenja grafikov je tudi ta, da se je v njihovo delo nekoč vmešala tudi policija, ki ji športno udejstvovanje teh pristašev črne umetnosti ni bilo všeč. Leta 1929 so klicali na policijo tov. Ploha in mu najprej prikazali, kasneje pa skoraj celo z grožnjo priporočili, naj Grafika ne nastopa na tekmah v rdečih dresih in naj se preimenuje iz »Delavskega športnega kluba Grafika« v »navadno« Grafiko. Na skupnem sestanku so se člani odločili, da se policiji ne bodo uklonili in ime je ostalo.

Kot rečeno, je imel DSK Grafika zelo dobre stike z ostalimi klubi. Leta 1929 so igrali na Jesenicah proti domačemu Kovinarju, pri čemer je po tekmi prišlo do manifestacije delavske misli; sodelovali so z Amaterjem iz Trbovelj in tudi s celjskimi delavskimi športniki, ki so bili združeni v tedanjem Olimpiu. L. 1929 ali 1930 je bilo v Celju delavsko zborovanje. Tedaj so organizirali tudi nogometni turnir, ki sta se ga poleg Grafike in Olimpa udeležila še dva kluba. Na tem turnirju je zmagala Grafika in osvojila lep pokal in vse je potekalo v redu. Pred začet-

kom tekmovalja so odšli udeleženci turnirja s številnimi drugimi delavci v povorki na igrišče, pred njimi pa je jezdi na konju tov. Bratko Kreft z rdečo zastavo v rokah. Policija jih zaradi tega ni preganjala, toda po končanem turnirju so se okrog igrišča pojavili Orjunaši, ki so začeli groziti z orožjem in razganjati udeležence teh športnih tekem. Ko so delavci videli, da je položaj resen, so se rajše umaknili na kolodvor in odšli proti domu. Do hujših neredov ni prišlo.

Toda to kaže, da so delavska športna društva v tedanji dobi resnično živela in se združevala ob športu na raznih manifestacijah, režimska diktatura pa je napenjala vse sile, da bi jim onemogočila delovanje. Mnogi grafični delavci se še danes prav radi spominjajo tistih časov in so v novi Jugoslaviji še bolj poprijeli za delo v okviru telesne vzgoje. T. B.

40 letnica ZKJ-SKOJ in naša telesna vzgoja

ŠPORTNIKI GRAFIKE pod rdečim praporom

Grafični delavci so bili pred vojno po večini zelo napredno usmerjeni in so imeli tudi svoj sindikat, ki se je boril za njihove delavske pravice. Niso se pa zadovoljili samo s splošnim političnim delom, temveč so napredno idejo razširili tudi med športnike. Vsi namreč vemo, da je bilo v predvojni Jugoslaviji mnogo delavskih športnih društev, ki so nastopala povsem legalno, čeprav so jim takratni režimovci — kjerkoli so mogli — metali polena pod noge.

Tudi grafični delavci so sklenili ustanoviti svoj delavski športni klub, ki so mu dali ime Grafika. Začetke zasledimo v letu 1925, pobudo za to pa so dali tovariši Kemperle, Friedl in pokojni Židan, ki so bili po poklicu stavci. O tem nam je povedal precej zanimivega, za šport še

danes zelo navdušeni tov. Franjo Ploh, ki je bil pred vojno sindikalni funkcionar, v športu pa navdušen nogometaš. Precej časa je igral tudi v rezervnem moštvu Grajdanskega v Zagrebu, leta 1928 se je vključil v Grafiko, bil aktivni nogometaš in več let tudi predsednik tega kluba. Takole nam pripoveduje:

Moštvi jeseniškega Kovinarja in Grafike. — Prvi od leve zgoraj je Katović, v sredini pa Ploh

»Tvoj največji uspeh?«
»Lani, ko smo osvojili državno prvenstvo v Zadru in zmaga na troboju v Celovcu.«
»Kako pa je z željami?«
»Rad bi, da bi postali državni prvaki tudi pri članih.«

Novak Mira, vesla v skiffu in je državna prvakinja pri mladinkah. Seveda je najboljša tudi v republiki. V »Mehanotehniku« je uslužbenka v obratni pisarni. Tudi ona vesla že 4 leta, stara pa je 17 let. Z veslanjem je pričela v četvercu, že kmalu pa je nastopala v skiffu. Tudi letos bo najbrž še tekmovala pri mladinkah, če seveda ne bo potreba pri članih večja.

Ali si imela pri veslanju že kako nezgodo?

Na regati v Kopru sem se prevrnila v morje. Malo je bilo temu krivo nemirno morje in zraven pa še trema.

Katerega uspeha si se najbolj razveselila?

Državnega prvenstva lani v Zadru.

Kdaj pa si bila najbolj razočarana?

Lani na republiškem prvenstvu na Bledu. Pred tekmovaljem smo se nekoliko prveče najedle rib, in ko je starter že dvignil zastavico, mi je želoček še vedno nagajal.

Tudi Novakova si želi, da bi z uspehi nadaljevala še pri članih in tudi tam postala najboljša v državi.

Taki so torej mladi državni prvaki iz Izole. Vedno so pripravljani premagati še tako visoke ovire, samo da bi bili uspehi čim večji.

Polot

Leto XV.
Štev. 13
Stran 5

Kdaj bodo zasajene prve lopate?

Velike težave z gradnjo zimskega bazena v Ljubljani

■ Da je plavalcu zimski bazen tako potreben kot človeku kruh in voda, ni danes že nobena novost. Prav pri nas v Sloveniji, kjer so klimatske razmere take, da poletna plavalna sezona traja največ tri mesece, si večjega napredka v kvalitetnem plavanju brez zimskih bazenov ne moremo zamisliti. Toda ljubljanski zimski bazen ne postaja samo problem športnikov in njihovega nadaljnjega napredka, temveč zajema mnogo širše področje — od šole do splošnih komunalnih potreb.

Ker je bilo o gradnji tega bazena v Ljubljani že mnogo govorjenja, nekaj pa celo napisanega, smo zaprosili predsednika Plavalne zveze Slovenije dr. Boža Linhart, ki je obenem tudi predsednik gradbenega odbora za ta novi športni objekt, da nam je dal nekaj pojasnil.

Premajhno zanimanje oblasti

»Gradbeni odbor, ki ga tvorijo člani Plavalne zveze, Sportne zveze in Okrajnega sveta za telesno vzgojo, je nedavno poslal na Komisijo za telesno vzgojo pri Izvršnem svetu FLRJ vlogo s prošnjo za dodelitev potrebnih sredstev. Prošnja je bila sicer zavrnjena z utemeljitvijo, čes da so sredstva za letos že razdeljena. Vendar kljub temu upamo, da bomo dobili vsaj za začetna dela potrebna sredstva, če proti koncu leta ne bi bile vse investicije izčrpane. Zdi se mi uspeh že to, da smo se po dolgih naporih pojavili z vlogo, ki jo je podprl CK LMS, v Beogradu. Pri vsej tej borbi za sredstva pa menim, da novo zimsko kopališče v Ljubljani ni le stvar Plavalne zveze ali Sportne zveze, temveč tudi naše oblasti in družbenih forumov, ki bi nam morali v tem nudi večjo pomoč. Skoraj popolna pasivizacija teh forumov je nepravilna, saj bo imel novi bazen poleg športnega tudi veliki pomen v šolski telesni vzgoji. S prhami, parno kopeljo in drugimi prostori pa bo seveda tudi velika komunalna pridobitev.

Zimsko in letno kopališče

Ker so nas zanimalo tudi tehnične podrobnosti o novem bazenu, smo se oglasili še pri ing. Marku Slajmerju, ki kot strokovnjaki sodeluje v gradbenem odboru.

»V programski skici, ki sta jo izdelala absolventa arhitekture Janez Berdajs in večkratni državni prvak v skokih Jože Dobrin, je izdelan zimski bazen v razmerju 35x12 m. To bi bil doslej največji zimski bazen pri nas. Ena od sten bi bila premična, tako da bi bazen lahko

uporabljali tudi poleti kot letno kopališče. S tem bi lahko v veliki meri krili stroške zimskega vzdrževanja. Bazena naj bi obkrožale montažne tribune, v spodnjih prostorih pa naj bi bil še manjši bazen, ki bi ga lahko uporabljali izključno za šolsko vadbo. Manjkale seveda ne bodo prhe, parno kopališče, sauna in še vsi ostali pomožni prostori. Razpisan pa bo še natečaj, ki naj bi dal dokončno sliko tega novega objekta.

Kje kopališče za Ljubljančane pozimi?

Iz kratkih razgovorov, ki smo jih imeli z dr. Linhartom in ing. Slajmerjem, smo zvedeli najnujnejše podrobnosti o gradnji novega zimskega bazena v Ljubljani. Če bo šlo vse po sreči — tako menijo namreč največji optimisti — bodo jeseni zasajene prve lopate na prostoru med Čufarjevo, Pijadovo in Komenškega ulico, nasproti RTV. Tako — poudarjamo — optimisti! Športniki — plavalci bodo prav tako veseli, če se bo gradnja pričela tudi spomlad leta 1960. Morda mnogo večji problem, ki pa ga bo občutila vsa Ljubljana, pa bo nastal z ukinitvijo kopališč pri Slonu in v Prečni ulici. Zaradi rušenja hiše v Nazor-

jevi ulici bo Ljubljana ostala praktično brez javnega zimskega kopališča in vsi tisti prebivalci, ki v svojih stanovanjih nimajo kopalnice, bodo moral čakati vsaj dve ali tri leta — zopet, če smo optimisti — na novo zimsko kopališče. Prav tega problema, kot je že poudaril dr. Linkart, se merodajni oblastveni in družbeni forumi premalo zavedajo in premalo podpirajo novoustanovljeni gradbeni odbor pri njegovih stremeljenjih. Če pridružimo temu še vprašanje naše šolske mladine, od katere — po nepopolni anketi v osemletkah — 40 odstotkov ne zna plavati, potem je gradnja tega komunalnega in športnega objekta v Ljubljani več kot nujno vprašanje, ki terja čimprejšnjo temeljito rešitev!

M. P.

Kako sem pristal pri 113 m?

Jože Šlibar pripoveduje — In še bolj bi verjetno bilo...

Kulm! To ime si bomo spet temeljito vtisnili v spomin. — Letošnja skakalna prireditev na mamutski skakalnici je ponovno potrdila staro pravilo: le najboljši in neustrašeni skakalci morejo doseči rekordne daljave! In med te se je uvrstil tudi naš Šlibar.

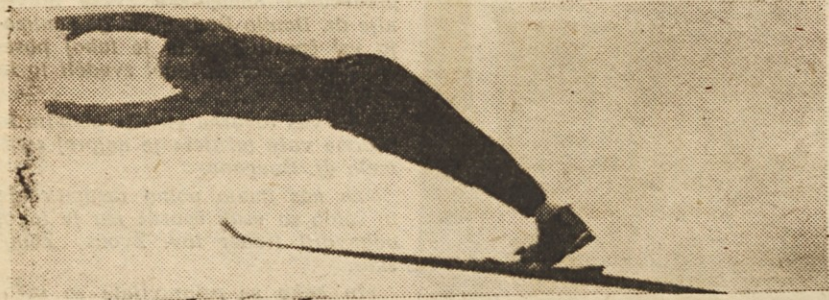
Takoj po prihodu v domovino smo ga povabili na razgovor, saj je na tej prireditvi nad vse častno zastopal jugoslovanski skakalni šport in povzročil s svojim mirnim letom in veliko daljavo viharo navdušenost in moj zadnji polet. Lotevala se me je velika nervoza, pa ne zaradi strahu, temveč zaradi velike koncentracije in želje doseči čim lepšo in večjo daljavo. Se enkrat sem pogledal svoje smučti, jih z brisačo očistil in namazal. Vprašal sem se: dilce, ali me boste ubogale in srečno pripeljale k uspešnemu zaključku? Mislim sem predvsem, da moram roke potegniti naprej, da mi ne bi ostale zadaj. Starter mi je dal znamenje, odločno sem se zapeljal po nalezu, roke srečno prenesel v pravem trenutku naprej in kot puščica šinil v praznino. Zajel sem je zrak. Imel sem občutek, da plavam o kakem strahu ni bilo sledu. Užival sem. Toda, kaj to? Po nekaj trenutkih lepega krmarjenja skozi zrak sem zapazil nesrečne črte na doskočišču. Za trenutek sem se zmedel. Treba je bilo torej pristati. In, namesto da bi v svoji drži ob-

stal do konca, sem popustil in brčkone zato je bil moj skok krajši. Odpeljal sem po doskočišču in obsedel na smrekovi ograji na koncu izteka. Zaskičal sem glas napovedovalca, ki je rekel: »Šlibar Jože, Jugoslavija 113 m!« V ušesih mi je bučalo viharo in navdušeno pozdravljanje občinstva, toda za mene je vse drugo utonilo v nepopisnem zadovoljstvu...

»Ali bi lahko dosegel še boljši rezultat?« smo ga prekinili.

»Ko je bila v nedeljo telma končana, sem rekel: Zakaj je danes zadnji dan tekmovalstva, ko šele prihajam v formo? S tem hočem reči, da bi po nekaj dneh takšnega tekmovalstva zmogel dosti več in z menoj tudi vsi ostali tovariši. Isto mi je namreč zaupal Jeme, pa bo kar držalo.

Jože Šlibar je star 25 let in je študent 4. semestra Gozdarske fakultete. Ob koncu našega pogovora nam je rekel takole: »Preostane nam še državno orvenstvo in s tem bo zaključena letošnja smučarska sezona. Dilce bom zamenjal za knjige.«

To je originalni posnetek Šlibarjevega skoka v Kulmu

Jubilej dr. Danila Dougana

Te dni praznuje petdesetletnico življenja podpredsednik SZS in predsednik Smučarske zveze Slovenije dr. Danilo Dougan. Ko govorimo o smučarskem športu v Sloveniji in sploh v naši državi, ne moremo mimo njegovega imena. Že pred vojno se je kot študent aktivno udeleževal domačih in mednarodnih tekem, bil član predvojne smučarskega kluba »Ljubljana« in obenem tudi član naše državne reprezentance. Takoj po vojni, ko smo znova znorali nove smučine, je spet kot navdušen ljubitelj tega športa in sploh slovenskih gora znova prišel za delo. Postal je predsednik naše smučarske organizacije, ki jo vodi še danes. Smučanje je slovenski ljudski šport, zato je odgovornost predsednika SZS toliko večja. Ne samo, da je treba reševati številne probleme tekmovalnega športa, pač pa tudi misliti na splošno popularizacijo smučarskega športa. In prav tu je dr. Danilo Dougan s svojimi bogatimi izkušnjami in nenehnimi posigi dosegel to, da je danes množično smučanje na prvem mestu v programu dela naše smučarske organizacije. Njegovo ime je povezano tudi z gradnjami različnih skakalnic in drugih zimsko-sportnih objektov. Zato so mu prav gotovo vsi smučarji širom naše republike hvaležni in mu kličejo ob njegovem jubileju — SE NA MNOGA LETA! Tem čestitkam se bo pridružuje tudi naše uredništvo z željo.

nje med 30.000 gledalci. Le kdo bi si mislil, da bo Šlibar najuspešnejši Jugoslovčan, ki bo pustil za seboj mnogo Severnjake in druge, mnoge izkušene tekmovalce?

Jože, ki je član ljubljanske Enotnosti nam je o svojem nastopu v Kulmu tole pripovedoval:

»Naše vodstvo je po treningu v Seefeldu sklenilo, da bom nastopil na veliki skakalnici v Kulmu. Lahko si mislite, kako sem bil vesel in kaj vse se mi je podilo po glavi, ko sem v duhu gledal velikanko in sebe na njej. Na prvem treningu sem pristal ob polovičnem zaletu pri 83 m. Prestal sem velikanski ognjeni krst in skakalnica me ni razočarala. Kasneje sem si dopovedoval: srčen moraš biti, pa bo šlo! In res, vsak dan mi je šlo bolje. Samoza-vest mi je rasla in, ko mi je Bradl rekel, da sem pogumen, sem bil še bolj samozavesten. Ko že govorim o vseh ostalih skokih in sploh o svojem nastopu v Kulmu, ne morem mimo mojih dveh najboljših svetovalcev dr. Dečmana in Zalokarja. Nenehno sta me opozarjala na napake in mi pred vsakim skokom vli-vala novih moči. Poslušal sem tudi razgovor dr. Dečmana in Zalokarja z Bradlom. Vesta, nemsčine ne ob-vladam dosti, toda toliko sem le razumel, da je Bradl spet govoril o moji srčnosti. In to me je spet pod-žgalo.

Nedelja. Zadnji dan tekmovalstva. Okrog in okrog skakalnice sama pomlad, z gora pa so organizatorji na-nosili na skakalnico sneg. Okrog skakalnice se je nabralo nad 30.000 gledalcev. Pod menoj je bilo, torej vse črno. Blížal se je odločilni tre-

Mojster Mohor slavi

Mariborskega sabljaškega športa, ki se lepo razvija in je dal že dosti odličnih tekmovalcev, si brez mojstra Metoda Mohorja ne moremo predstavljati. Po osvoboditvi je bil glavni organizator sabljanja v Mariboru, zraven pa izredno uspešen trener, ki je več sto mladim športnikom dal osnovo za udejstvovanje o tem športu in jih popeljal tudi do lovorik. Te dni slavi popularni »mojster Metod« sedemdesetletnico svojega plodnega življenja.

In kakšna je bila njegova dolga pot? Navdušenje za telesno vzgojo so mu pred 60 leti vcepili pri Sokolu Narodni dom Ljubljana. Ko je leta 1903 prišel k vojakom, so ga kmalu poslali v Inštitut za telovadne in sabljaške učitelje v Dunajsko Novo mesto, kjer je leta 1910 diplomiral in bil postavljen za strokovnega učitelja. Poučeval je na raznih vojaških šolah, kmalu po vojni pa je bil med ustanovitelji vojaške realke v Mariboru, kjer je tudi poučeval. V tem času je izdal »Načrt in program pouka gimnastike za oficirje in podoficirje«, »Pot k narodni olimpiadi«, »I. abecednik telesne kulture« in še druge priročnike za telesno vzgojo. Od leta 1924 dalje je bil vaditelj pri Sokolu v Sarajevu, Tuzli in Stipu. Bil je tudi zelo aktiven organizator mnogih strelskih družin. Leta 1945 se je preselil v Maribor in se posvečal vzgoji sabljaškega naraščanja, ki mu kot odlični pedagog dobro posreduje svoje bogate izkušnje. Se-

dem let se je tedensko dvakrat vozil v Celje, kjer je vadil sabljače Klavdijarja, deloval pa je tudi v Novi Gorici. Za svoje predano in uspešno delo je prejel tudi precej priznanj od Sportne zveze Slovenije, Težkoatletske zveze Jugoslavije in drugih, vrh tega še spomenico za

V sredo je dopolnil 85 let življenja nestor slovenskega telesno-kulturnega življenja dr. Viktor Murnik. Jubilantu je ob njegovem visokem delovnem jubileju čestital širok krog znancev in prijateljev, društvo »Partizan« — Narodni dom pa je ob tej priložnosti organiziralo večer orodne telovadbe, na katerem so sodelovali številni vrhunski telovadci na orodju. Tudi naš kolektiv se pridružuje vsemplodnim željam, da bi dr. Viktor Murnik, tako čil in zdrav kot doslej, še dolgo vrst let uspešno deloval na znanstvenem področju v prid razvoja naše telesne kulture

Videl bom Tita...

»Halo! Je tam Okrajna zveza »Partizan« Koper?«

»Da! Tu okrajna zveza Koper!«

»Tu Zveza »Partizan« Slovenije. Kako je z mladinci za partizansko brigado? Je vse pripravljeno?«

»Brez skrbi! Vse je v redu!«

Tako so šli te dni pogovori med Ljubljano in Koperom, Mariborom, Celjem, Novo Gorico, Kranjem in ostalimi okraji. Seveda, ni bilo tako enostavno zbrati 110 mladincev in mladink iz partizanskih društev, ki so odšli na avtocesto v Srbijo. S šolarji ni bilo nič, kajti oni imajo pouk in prvo je šola. Zato je bilo treba poiskati prve partizanske brigadirje le med kmečko in delavsko mladino.

Razigrani in dobre volje so v četrtek popoldne odkorakali pripadniki slovenske »Partizanov« mladinske brigade s Tabora na postajo. Tu pa so že čakale ostale brigade, ki so se kmalu nato odpeljale z vlakom na avtomobilsko cesto.

V četrtek so se zbrali iz vseh krajev Slovenije na Taboru. 110 jih je prišlo iz različnih krajev. Datali bodo 2 meseca, tako kot vse mladinske brigade, le da bodo imeli še eno posebno nalogo: kot pripadniki partizanskih društev se bodo pripravljali za nastop pred maršalom Titom. Za »Dan mladosti«, ob rojstnem dnevu predsednika Tita, 25. maja, bodo odpotovali v Beograd, kjer bodo pokazali svoje znanje, ki so si ga pridobili v partizanskih društvih in na avtoputu. Razen slovenske brigade bodo tamkaj še štiri takšne partizanske brigade iz ostalih republik.

V četrtek dopoldne je bil na Taboru zbor. Živžav, pozdravljanje, kovčki in nahrbtniki. V pisanem vrvežu sem dobil komandanta brigade, tov. Mileta Ogrina, mladega načelnika društva »Partizan« Tabor.

»Mile, kako bo? Imaš kaj časa?«

Zamahnil je z roko, napol v pozdrav, napol v slovo. Seveda, kdo bi ga v tem hipu zadrževal, ko ima na broju drugih nalog, važnejših kot je intervju za časopise. Sicer pa je Mile sposoben vodnik. Se bo že znašel. V Inštruktorski Marjanu Zerjatu in Inštruktorski Dragi Mislejevi bo imel sposobna sodelavca. Tajnik Zveze »Partizan« Slovenije tov. Tomaž Sovnik, ki je pozdravil zbrane mladince in jim dal še zadnja navodila, je že vedel, da je bilo treba za to nalogo poiskati najsposobnejše telesnovzgojne delavce.

Potem ko so se mladi brigadirji — Partizani seznanili z vsemi novostmi, ki jih čakajo v brigadi, so odšli na taborske dvorane. Na cesti so se uvrstili v kolono in odkorakali proti mestu. Na kosilo, potem hitro nazaj na Tabor po prtljago, nato pa na postajo in na vlak.

Ogovoril sem najbližjega mladince »Se kaj veselijo brigadnega življenja?«

Pokimal je. »Česa pa se najbolj veselijo?«, sem spet vprašal.

Rahlo so se mu zasvetile oči in brez pomišljanja je odvrnil:

»Da bom videl Tita...«

I. P.

Bo Connolly vrgel kladiivo 70 m?

Svetovni prvak in olimpijski zmagovalec v metu kladiiva, ameriški atlet Harold Connolly, se je začel letos zelo intenzivno pripravljati za bližnja tekmovanja. Novinarjem je dejal, da se ni še nobeno leto začel pripravljati tako zgodaj in tako načrtno kot letos. »Treniram skupaj z O'Brienom in Babko, kar mi bo prav gotovo koristilo v pripravi,« je poudaril Connolly. Istočasno je izjavil, da upa še letos vreči kladiivo nad 70 m, kar bi bil seveda nov fantastičen svetovni rekord. Connolly je izrazil upanje, da se mu bo ta podvig posrečil še pred rojstvom prvega potomca, ki mu ga bo podarila njegova žena, znana češka metalistka Olga Fikotova. Na vprašanje novinarjev, kako bo za olimpijske igre v Rimu, je Connolly dejal, da se bosta oba z ženo prav gotovo udeležila olimpijade v Rimu. Nedvomno se bo Connollyjeva napoved uresničila, kajti če ne bo »metalisti par« nastopil v Rimu med reprezentanco ZDA, bosta pač lahko prisostvovala tej elitni prireditvi vsaj kot gledalca.

Nemški atlet Ritzzenheim je v Berlinu pretekel progo 1500 m v času 3:48.6. To je drugi najboljši rezultat v teku na 1500 metrov v zaprtem prostoru.

Bob Morrow je pretekel 100 y v času 9.4 in pri tem porazil svojega nasprotnika Simea. Avstralska reprezentanca je v Melbourneu dosegla nov svetovni rekord v štafeti 4 krat 1 milja. Avstralski tekači so dosegli čas 16:26.6. Prejšnji svetovni rekord je imela reprezentanca Vel. Britanije s časom 16:30.6.

Novice iz boksarskih ringov

Newyorški Madison Square Garden je imel te dni zanimivo srečanje v poltežki kategoriji. Amerikaneec Tony Anthony, ki je na svetovni lestvici v tej katego-

riji trenutno na drugem mestu, je po točkah v 10 kolih premagal svojega rojaka Sonnyja Raya.

Italijanski boksar Amonti bo uradni izzivalec evropskega prvaka v srednje-težki kategoriji, Nemca Ericha Schoepnerja. Dvoboje med obema boksarjema mora biti najkasneje do 13. junija t. l.

Španski prvak teške kategorije Gonzales je v Barceloni porazil Italijana Frisia v 8. kolih po točkah.

Nadarjeni ameriški boksar srednje kategorije, Jose Torres, je v 11. profesionalnem srečanju premagal svojega nasprotnika Leroya Oliphanta v 3. kolu s k. o.

Argentina že vodi

V nadaljevanju južnoameriškega prvenstva v nogometu so bili doseženi naslednji rezultati: Argentina : Paragvaj 3:1, Peru : Čile 1:1, Brazilija : Bolivijska 4:2. Po tej tekmi je prevzela vodstvo Argentina, ki ima 8 točk, sledijo ji Brazilija, Urugvaj itd.

Znanj nemški nogometni reprezentant Fritz Walter je nedavno izjavil, da bo samo še letos sodeloval v nogometnem tekmovanju, nato pa bo prenehal igrati. Fritz Walter, ki igra za svoj matični klub FC Kaiserslautern, je danes star 39 let in je igral za nemško državno reprezentanco že nad 60 tekem.

Argentinski nogometni klub Huracan je sporočil, da je odstopil svojega napadalca Oscarja Rossija milanskemu Internacionalu za 200.000 pezet (okoli 20.000 dolarjev).

Obrambni igralec švedske državne reprezentance, Orvår Bergmark, ki je znan tudi kot odlični hokejist, je izjavil, da bo odšel v Meksiko, kjer se bo zaposlil kot poklicni nogometaš.

Italijanska nogometna reprezentanca, ki so jo sestavljali sami amaterski igralci, je v Rimu porazila amatersko enajstorično Nizozemsko z 1:0 (1:0). Srečanju je prisostvovalo vsega 20.000 gledalcev.

V Sofiji se je v sredo pričel mladinski nogometni turnir FIFA, ki se ga udeležuje mladinska nogometna reprezentanca Jugoslavije. Naša mladinska enajstorična je bila izbrana v C skupino, v kateri nastopajo še Nizozemska, Bolgarija in Zahodna Nemčija. Vsega skupaj se je v Sofiji zbralo 17 državnih reprezentanc. Turnir bo zaključen 6. aprila. V prvih dveh tekmah je Italija porazila Anglijo 3:0, Romunija pa Turčijo 5:0.

ŠPORTNI ALBUM Kupon št. 2

Danes vam predstavljamo dva letošnja nasprotnika teške kategorije v boksarskem ringu: Evropejec Johanesson (na levi) in Američan Patterson. Le-ta bosta odločila, kdo je boljši — Evropa ali Amerika?

Po Sloveniji

■ Domžale. Med domžalskimi kegljači je zmagal Del Belio, ki je v 200 lučajih podrl 803 keglje. Za njim se se zvrstili Orel, Smid, Vencina itd.

V povratni prijateljski nogometni tekmi je moštvo Papirnice Kotičevo premagalo moštvo Usnjarske srednje šole iz Domžal s 3:1.

Prijateljska košarkarska tekma med Mariborom in Domžalami se je končala

z zmago gostov s 105:68 (33:16). Pri domačinih je bil najboljši Dolžan, pri gostih pa Potrč in Merčun.

■ Maribor. Mariborski vajenci so začeli s tekmovanji, ki bodo trajala do 21. maja — »Dneva vajencev«. Tekmovati bodo v atletiki, rokometu, nogometu, kolesarjenju in v namiznem tenisu.

Konec aprila bo gostovala štirčlanska teniška reprezentanca veteranov iz Italije. Mariborčani Bergant, Koser, dr. Nemec, Kekiš, ing. Fabjan in ing. Mešiček so že začeli s treningi. V prvomajskih praznikih bo Branik izvedel svoj tradicionalni pomladanski odprti turnir.

Na štiristeznem kegljišču Konstruktorja se je začelo tekmovanje posameznikov Okrajne kegljaške zveze Maribor, katerega se bo udeležilo 106 najboljših kegljačev iz okraja. V prvi skupini je dosegel odličen rezultat znanj Gomolj z 1716 podrtimi keglji (864 + 852). Na drugem mestu je Bauman (Lokomotiva), na tretjem pa Pavlec (Maribor).

■ Ljubljana. Atleti Ljubljane so že otvorili novo sezono. Prejšnjo sredo so imeli tekmovanje na prostem. Objavljamo nekaj rezultatov — moški: 3 × 23 m 13.4 (4.8, 4.4, 4.4), 3 × 36.70 Polič 18.0, krogla (7 kg) Gabrovšek 12.75, višina Sluga 175, daljina Sluga 5.86, ženske 2 × 30 m Pristavec 9.7 (4.9, 4.8), višina Drolec 135, daljina Svete 4.33.

Po prvenstvu v Anglijo in Francijo

V sredo jutraj so s Tauern-Expressom potovali naši reprezentanti v Dortmund. Ko smo jih na kolodvoru počakali, so bili redkobesedni. Niso namreč dobili denarja za spalne vagonne in to je povzročilo slabo voljo. Le zvezni kapetan Weiler je bil pripravljen za razgovor.

»S pripravami v Trešnji smo bili zadovoljni in upam, da bodo precej prispevale k našim uspehom. Čeprav je v reprezentanci 5 članov, za važnejše nastope ne bo težav pri izbiri. Harangozo, Vogrine in Marković II bodo nastopali v najtežjih srečanjih.«

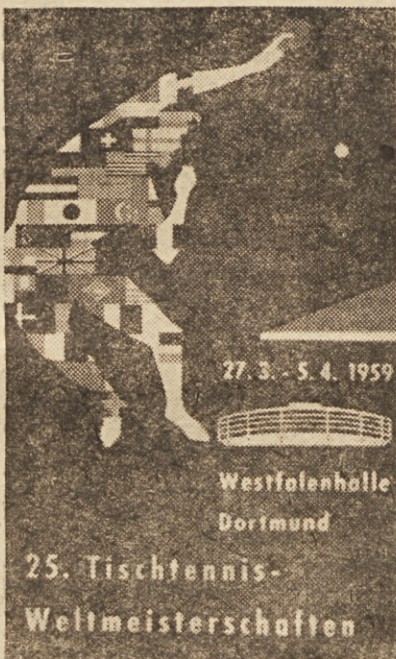
»Ali se boste po svetovnem prvenstvu vrnili takoj domov?«

»Hrbud, Marković II, Harangozo in Vogrine bodo s svetovnega prvenstva odpotovali najprej na mednarodno prvenstvo Anglije, ki bo od 8. do 11. aprila, takoj za tem od 13. do 15. pa na mednarodno prvenstvo Francije.«

Ostalo je le še toliko časa, da smo jim želeli srečno pot in mnogo uspehov pri težavnih nalogi, ki jih čaka v Dortmundu.

Pripravljenih 15.000 žogic

■ V petek se je pričelo v veliki dvorani v Dortmundu XXV. jubilejno svetovno prvenstvo v namiznem tenisu. Na tej največji namiznoteniški prireditvi, ki je bila prvič na sporedu leta 1927 v Londonu, nastopa 46 držav. Tudi udeležba igralcev je tokrat res številna. Več kot 400 igralcev in igralk bo pomerilo svoje moči za 7 naslovov svetovnih prvakov. Jugoslavija je doslej le enkrat osvojila svetovno prvenstvo. Leta 1954 sta Harangozo in Dollnar pri dvojicah neporažena zapustila London.

Svetovna prvenstva so draga

Nemci so znani kot dobri organizatorji. Spet so se potrudili. Seveda jih bo to veljalo približno 400.000 mark, vendar so toliko iznajdljivi, da so našli načine za povračilo teh izdatkov. Tudi nemški namiznoteniški igralci prispevajo svoj delež. V Nemčiji je 4677 društev z 250.000 člani. Vsako od teh društev še tri leta plačuje po 5 mark letno v blagajno za svetovno prvenstvo. Nekaj bodo dodali še gledalci, saj računajo, da si bo prireditelj ogledalo približno 50.000 ljudi. Z reklamnimi prispevki bodo podprli tekmovanje tudi razni izdelovalci namiznoteniških rekvizitov. Taka relikva se namreč dobro obrestuje.

Za kaj vse bodo porabili toliko denarja pa nam povejo naslednji podatki: kot prireditelj svetovnega prvenstva bodo Nemci plačali stanovanje in vso oskrbo

Posnetek reklamnega letaka za svetovno prvenstvo v namiznem tenisu

za približno 750 igralcev in funkcionarjev. Ker traja prvenstvo 10 dni, bodo znašali stroški okrog 200.000 mark. Res prava sreča je, da vožnjo plača vsaka reprezentanca sama, saj bi bile sicer številke precej drugačne.

Pol milijona dolarjev za športno prireditelj!

Poslanska zbornica ZDA je te dni odobrila za organizacijo panameriških iger 500.000 dolarjev (300 milijonov dolarjev). Te igre bodo letos od 27. avgusta do 7. septembra v Chicagu in se jih bo udeležilo okoli 2000 športnikov iz 25 ameriških držav.

Košarkarji Beograda so v Charlevillu izgubili prvo srečanje za pokal evropskih prvakov s tesno razliko 73:75. Verjetno pa je, da bodo Beograščani v povratni tekmi na domačih tleh zmagali in bi se torej uvrstili v polfinale.

Košarkarice Crvene zvezde so v tekmi za pokal evropskih prvakov premagale ekipo Wiesenschaff, ki je prvak Vzhodne Nemčije, s 66:46. Tako se je Crv. zvezda uvrstila v polfinale, kjer jo čaka težka naloga. Srečala se bo namreč s prvakom Sovjetske zveze, moskovskim Dinamom.

Košarkarska liga Italije je dala v 20. kolu naslednje rezultate: Simmenthal : Levissima 75:49, Oransoda : Lazio 70:40, Motomorini : Livorno 74:55, Reyser : Lanco Pesaro 55:53, Ignis : Stella Azzurra 81:71, Santipasta : Stock neodigrana. — Lestvica je naslednja: Simmenthal 37, Oransoda 37, Ignis 35, Motomorini 35, Levissima 32, Santipasta 28, Stella Azzurra 27, Lanco 27, Reyser 26, Livorno 25, Stock 24, Lazio 24.

Zenski sabljaški troboj v La Spezii med Avstrijo, Italijo in Zahodno Nemčijo se je končal takole: 1. Avstrija 17 zmag, 2. Italija 16, 3. Nemčija 15.

V Linzu je rokometna reprezentanca Danske premagala Avstrijo z rezultatom 21:13 (12:4).

PRAVILNE REŠITVE POLETOVEGA NAGRADNEGA NATEČAJA

Pri Poletovem nagradnem natečaju št. 1 je sodelovalo 3260 udeležencev. Nagrada se razdeli med osem nagrajencev po 2500 dinarjev: 1. Marušič Ivan, Celje, Kovinska 13, 2. Marčun Ignac, Ljubljana, Poljanska 28, 3. Kompare Josip, Celje, Uranjekova 2, 4. Ana Katerin, Store pri Celju, Otroški vrtec, 5. Cuk Tomislav, Zg. Duplje 29, 6. Dušan Monda, Kranj, Koroška 3, 7. Horvat Ernest, Murska Sobota, Tišinska 5, 8. Mihajl Zvone, Ljubljana, Kidričeva 1.

1. Branik : Maribor 1
2. Grafičar : Kladivar 2
3. Rudar : Sobota x
4. Izola : Ljubljana x
5. Triglav : Slovan x
6. Krim : Jesenice 1
7. Odred : Zagreb 1
8. Sloboda : Proleter 1
9. Borovo : Split 2
10. Hajduk : Crvena zvezda 2
11. Železnikar : Velež 1
12. Radnički : Sarajevo 1

Opomba: 1.—6. slovenska conska nogometna liga, 7.—10. druga zvezna liga, 11.—15. prva zvezna liga, 13.—15. rezervni pari.

Poletov nagradni natečaj

Odrezek št. 3

1. Triglav : Grafičar			Primek in ime:
2. Rudar : Jesenice			
3. Izola : Maribor			
4. Branik : Kladivar			
5. Ljubljana : Sobota			
6. Krim : Slovan			Kraj:
7. Sloboda : Odred			
8. Lokomotiva : Borac			
9. Borovo : Trešnjevka			
10. Elektrostroj : Zagreb			Ulica, hišna št.:
11. Dinamo : Crv. zvezda			
12. Železnikar : Hajduk			
13. Rijeka : Vardar			
14. Partizan : Sarajevo			
15. Radnički : Velež			

Jože Ahačič petdesetletnik

Jože Ahačič, eden najzaslužnejših smučarskih delavcev v Trzinu, je te dni praznoval 50-letnico. Ob tej priložnosti se ga spominjajo vsi smučarji, ki ga cenijo kot nekdanjega odličnega tekmovalca, sedaj pa kot vestnega funkcionarja. Tov. Ahačič je aktiven delavec tudi v ostalih športnih organizacijah, predvsem v Avto-moto društvu. Brez njega si Tržičani ne morejo predstavljati nobene večje športne prireditve. S svojimi izkušnjami in znanjem je mnogo pripomogel, da veljajo Tržičani za dobre organizatorje. Ob njegovem življenjskem jubileju se ožjemu krogu njegovih prijateljev in sodelavcev pridružujejo s čestitkami tudi vsi smučarji in mu želijo še mnogo zdravih let!

Točke za zadnje na lestvici

(Nadaljevanje s 1. strani)

igar, vendar se je tudi ta akcija končala voutu. V 29. minuti smo videli najlepši strel tokme, ki ga je poslal igralec Rudarja Mrežar na Isteničeva vrata, še lepša pa je bila obramba Isteniča, ki je izredno težko žogo odbil v kot. V zadnjih minutah prvega polčasa so Trboveljčani prešli v napad, saj so se prav vsi zbrali na polovici Ljubljane, toda tudi to ni prineslo nobene spremembe rezultata.

Ze prve minute drugega polčasa so pokazale, da imata obe moštvi namero, čimprej doseči gol, kajti jasno je bilo, da bo gol pomenil tudi zmago. To se je v 4. minuti drugega polčasa posrečilo Haemannu, ki je iz kakih 12 metrov neubranljivo zadal Ahlinovo mrežo. Ljubljancani so se še trudili, da bi povišali rezultat in bili tudi v drugem polčasu boljše moštvo. Bolj ko so se minute pomikale, bolj so bili igralci utrujeni, saj je bilo igrišče res izredno težko za igranje.

V obeh moštvih sta bila vratarja precej zaposlena in Istenič je prav gotovo eden izmed najzaslužnejših za uspeh Ljubljane. Sodniška krta je slabo opravila svoje delo, saj smo opazili vrsto napak, ki na srečo niso vplivale na rezultat.

Jesenice : Izola 2:1 (2:1)

Jesenice, 29. marca. Jeseničani so v današnji prvenstveni tekmi zasluženo osvojili ves izkupidek. Kljub razmočenemu igrišču so domači v začetku pritiskali nasprotnika v obrambni prostor in skušali doseči gol. Šele v 20. minuti pa je napadalec Medja dosegel prvi gol. Gostje so se nato razživel in igra je postala enakovrednejša. Kljub temu pa so Jeseničani z nenadnim strelom iz gneče dosogli še drugi gol. Strelec je bil Kobljar. Protinapadi gostov so postajali številnejši, dokler niso še pred koncem polčasa dosegli tudi gol in rezultat 2:1.

V drugem polčasu so gostje zaigrali z večjim poletom in poskušali izenačiti. Kljub številnim priložnostim pa jim po zaslugi domače obrambe to ni uspelo.

Sobota : Graficar 6:1 (3:1)

Murska Sobota, 29. marca. Kakih 1000 gledalcev so se danes zbrali na igrišču v Murski Soboti, kjer so ob lepem vremenu gledali tekmo med moštvo Sobote in Graficarja iz Ljubljane. Čeprav je v začetku tekme kazalo, da se Graficar ne bo dal kar tako ugnati, so na koncu le domači zmagali z visokim rezultatom. V prvih 10 mi-

nutah so Ljubljancani tako napadali vrata Sobote, da so branilci komaj reševali neugodne položaje pred svojimi vrati. Po 10 minutah pa so se domačini znašli in po prvem голу zaigrali odlično ter kar šestkrat potresli mrežo Ljubljancanov. Napadalna petorka Sobote, v kateri sta bila najboljša Mavčec in Matjašec, je popolnoma razbila obrambo Graficarja. Zmaga domačinov je bila popolnoma zaslužena, gledalci pa so z igrišča odhajali zelo zadovoljni.

Maribor : Krim 3:3 (3:0)

Maribor, 29. marca. — Na stadionu ob Tržaški cesti je bila danes pred približno 1500 gledalci srečanje med Mariborom in Krimom iz Ljubljane.

Maribor: Fišer, Kopše, Najberg, Rajniger, Krejač, Kek, Lupša, Pavalec, Kovač, Vidic, Zuperc (Breznik).

Krim: Jazbinšek, Kršin, Rozman, Gabronšek, Cesen, Campa, Bergelj, Skraba, Marjanovič, Kastelic, Tomc.

Belomodri so danes brez potrebe zapravili dragoceno točko. Po vodstvu 3:0 v prvem polčasu so v nadaljevanju zaigrali mlačno in neborbeno in dovolili Krimu, da je izenačil. V 26. minuti je dosegel prvi gol v Vidic, v 38. Breznik in 44. minuti Kovač.

V drugem polčasu so domačini igrali neborbeno. V 55. minuti je Kastelic izkoristil neodločnost domače obrambe in znižal na 3:1. V 75. minuti je Skraba z nenadnim strelom zadal mrežo — 3:2. Gostje iz Ljubljane so še bolj pritiskali in v 83. minuti je Marjanovič izenačil 3:3. Polvaliti moramo Krimovce, ki kljub odločnemu vodstvu Maribora niso popustili. Sodil je dobro Orel iz Celja.

V predtekmi so mladinci Maribora premagali Celje z 9:0 (3:0).

Bergant

KLADIVAR : TRIGLAV 3:0 (1:0)

Celje, 29. marca. Gostje so le v začetku igre nevarno napadli, vendar je Mariborček žogo odbil z gol črte. Takoj nato je Kladivar prevzel pobudo in svoje roke in bil v premoči vse do konca tekme. Toda gledalci so dolgo čakali na prvi gol. Napadalec Kladivarja so v prvem polčasu neprestano napadali vrata gostov, vendar žoga ni hotela v mrežo. Vratar gostov in pa celotna obramba so večkrat z izredno srečo preprečili, da ni Kladivar že prej prišel v vodstvo. Pri tem ima precej zaslug tudi slab sodnik Tavzes iz Ljubljane, ki ni reagiral na ostra prekrška obrambe Triglava nad Hribernikom. Le-toga je obramba kar trikrat pokosila tik pred zaključnim strelom.

V vodstvo je prišel Kladivar v 41. min. Po lepo streljanem kotu je Hočevar z glavo potresel nasprotnikovo mrežo. V 55. min. je Segar uspešno zaključil lepo kombinacijo domačega napada in povišal na 2:0. Končni rezultat je dosegel Plid v 61. min. s strelom iz kakih 20 metrov razdalje, ki ga vratar gostov ni mogel ujeti.

Gostje so ves čas tekme igrali ostro. Tako je v 85. min. sodnik zaradi pretepa izključil iz igre Strausa (Tr). Tlik pred koncem tekme pa je sodnik oškodoval domače moštvo s tem, da je spregledal roko v obrambnem prostoru gostov. Kladivar je zadovoljil nad 1500 gledalcev, medtem ko gostje razen borbenosti in ostre igre, ki je sem pa tja prehajala celo v grobost, niso pokazali ničesar. Teren je bil izredno težak.

I. zvezna nogometna liga

Visoka zmaga Hajduka

Med zveznimi nogometnimi moštvi se je v današnjem kolu najbolje odrezal Hajduk z visoko zmago nad Vardarjem v Skopju. Crvena zvezda, ki je obe zadnji nedelji ostala poražena, je tokrat zabeležila sicer pičlo, a vendar pomembno zmago in se s tem za tri točke odmaknila od Vojvodine. Poročila s terenov pravi, da je bila najbolj razburljiva tekma na Reki, kjer sta si nasprotnika po hudem boju razdelila točki. Dinamo je v Mostarju podlegel borbenim Hercegovcem, medtem ko Vojvodina v Sarajevu ni dosegla drugega kot točko. Budućnost se je z lepo zmago priklopala do lepega položaja na lestvici.

Vardar : Hajduk 0:5 (0:1)

Vardar: Georgijevski, Jovanovski, Lazarevski, Caparevski, Božinovski, Radevski (Vučidolov), Markovski, Dončevski, Sulencovski, Veljkovski, Iljevski.

Hajduk: Jurić, Grčić, Mić, Bego I., Brkič, Zanečić, Papec, Vičević, Senauer, Vidošević, Ankovski.

Gole so dosegli: Papec v 37., 74. in 88. min. in Vidošević v 64. in 66. minuti. Gledalcev 20.000, sodnik Vlajić iz Beograda.

Čeprav je zmaga Hajduka visoka, je povsem zaslužena. Če bi igra trajala še nekaj minut, bi Skopljan- ci doživeli še večjo katastrofo. Tekma je imela dva različna polčasa. Medtem ko je imel v prvem polčasu Vardar premoč, je v drugem polčasu popolnoma zatajil. Za visok poraz Vardarja je kriv tudi vratar Georgijevski, ki je bil precej nezanesljiv. Pri Hajduku je bil najboljši Papec.

Rijeka : Partizan 3:3 (1:0)

Rijeka: Ravnić, Djorić, Mihovilo- vić, Dunaj, Pavković, Demić, Bereš, Lukarić, Bosanac, Naumović, Medle.

Partizan: Sošić, Belin, Jusufi, Mitić, Pajević, Miladinović, Z. Čepinać, Radović, Kaloperović, Galić, Mihajlović.

Gole so dosegli: Bosanac v 5. in Medle v 66. in 72. min. za Rijeko in Mihajlović v 52. in 75. min. in Miladinović v 89. min. za Partizan. Gledalcev 12.000, sodnik Lemešić iz Splita.

Današnja tekma je bila najlepša na Reki odkar sodeluje Rijeka v I. zvezni ligi. Čeprav je padlo na tekmi precej golov, bi lahko bil rezultat še številčno večji, saj so se priložnosti za dosego gola kar vrstile. Vsi trije goli Partizana so bili doseženi zaradi napake domače obrambe. Pri Rijeki je bil najboljši Ber- rek ter Mihovilović in Medle, pri gostih pa Mihajlović in Belin.

C. Zvezda : Željezničar 1:0 (0:0)

Crvena zvezda: Baara, Durković, Zeković, Tasić, Spajić, Borozan, Rudinski, Toplak (Maravić), I. Popo- vić, Sekularac, Kostić.

Željezničar: Babić, Ribar, Kranjc, Matić, Jusufbegović, Karajča, Fazla- gić (Oprašić), Bukvić, Radojčić, Zi- gante, Pašić.

Gol je dosegel Popović v 65. min. Gledalcev 20.000, sodnik Emil Erlih iz Ljubljane.

Crvena zvezda je zapustila slab vtis pri gledalcih. Igrala je slabo, nepovezano in neučinkovito. Mladi srednji napadalec Ivan Popović je je ostal v senci visokega srednjega krilca Jusufbegovića, ki ga je po- polaoma onemogočil.

vitergin

Leb

LJUBLJANA

DOBI SE V VSAKI LEKARNI!

POVEČUJE VAŠO
TELESNO OPOR-
NOST IN ŠČITI
PRED UTRUJENOSTJO

GLUCOSA
C-VITAMIN
COFFEIN

II. zvezna nogometna liga

Prvi poražen - zadnji zmagal

Odred začasno predzadnji - Muhasti izidi

Naš edini predstavnik v II. zvezni ligi Odred je sicer počival, pa se je kljub temu pomaknil na lestvici za eno mesto niže. Vzrok temu so velika presenečenja, ki smo jih tudi danes doživeli v tekmovalju II. zvezne nogometne lige. Menda ni prav nihče pričakoval, da bo Proleter s tako visokim rezultatom premagal Elektrostop, še manj pa je bilo verjetno, da bo Borovo doseglo kaj prida uspeh v Banja Luki. Borac je namreč odlično začel, toda tokrat ni bil kos izredno pošteno- valni igri Borovčanov, ki so si pri- borili dve, zlata vredni točki. Ni od- več, če povemo, da so se s tem spet nevarno približali Odredu, ki se bo moral v prihodnjih tekmah potru- diti, da bo svojemu tekmeču z repa tabele čimbolj ušel. Ta naloga pa seveda ne bo lahka, kajti prihod- njo nedeljo potuje Odred v Tuzlo in najbrž je kar preveč optimistič- no pričakovati, da bi se naši fantje

tudi od tam vrnil s polnim iz- kupičkom.

Kot pri dnu, tako se borba za- ostruje tudi pri vrhu. Čeprav je bil najbrž za Zagreb poraz, ki ga je doživel prejšnjo nedeljo usoden in je odpadel iz liste kandidatov za prvo mesto, je vendar danes z go- lom razlike premagal Slobodo in s tem močno pomagal Lokomotivi. Le-ta je namreč odšla na vroče igri- šče v Splitu in tam dosegla zmago, ki bi ji utegnili pomagati do prvega mesta. Split je danes napravil priložnost, da bi dohitel Slobodo, saj pravijo poročila, da so Splitčani igrali precej leno.

Trešnjevka in Šibenik sta menda zadovoljna s svojimi mesti v srednji tabeli in sta se, kot bi se domenila, sporazumela za delitev točk.

Lestvica II. zvezne lige:

Sloboda	13	8	2	3	26:10	18
Lokomotiva	12	7	2	3	25:13	16
Split	13	7	2	4	29:21	16
Borac	13	5	3	5	17:13	15
Zagreb	12	6	1	5	20:19	15
Trešnjevka	15	5	3	5	17:18	15
Šibenik	13	4	5	4	18:20	15
Elektrostop	13	3	6	4	16:23	12
Proleter	15	3	4	6	23:29	10
Odred	12	3	3	6	12:18	9
Borovo	13	3	1	9	17:32	7

Velež : Dinamo 2:1 (1:1)

Dinamo: Stojanović, Šikić, Crnković, Santek, Gašper, Perušić, Lipošinović, Dugandžija, Jerković, Ma- tuš, Kolarić.

Velež: Brkljačić, Bolfek, Hanžić, Džibić, Prajo, Radiljević, Rebac, Repar, Zelenika, Lazović, Rodin.

Sodnik Zečević iz Beograda, gle- dalec 8000.

Tekma, ki ji je prisostvoval tudi Aleksander Tirnanić, ni bila poseb- no lepa. Pri obeh moštvih sta bili odlični obrambi.

Sarajevo : Vojvodina 0:0

Budućnost : Radnički 2:1 (2:0)

Lestvica I. zvezne lige:

Cr. zvezda	14	10	0	4	34:14	20
Vojvodina	14	8	1	5	24:15	17
Hajduk	14	6	4	4	21:19	16
Partizan	14	7	2	5	23:24	16
Dinamo	14	6	2	6	19:17	14
Rijeka	14	5	4	5	20:22	14
Budućnost	14	5	4	5	16:23	14
Radnički	14	6	1	7	23:19	13
Velež	14	6	1	7	18:23	13
Željezničar	14	5	1	8	18:18	11
Sarajevo	14	4	3	7	11:19	11
Vardar	14	4	1	9	14:26	9

Poglavitni problem- OBJEKTI

Kranj, 29. marca. — V petek zvečer je bil v Kranju občni zbor SD Triglav, ki ga uvrščamo po kvaliteti med vodilne v Slo- venijo. Iz poročila je razvidno, da se je število članov od zadnje skupščine povečalo za 250, tako da danes združuje društvo v 10 klubih 1200 članov. Težava, ki tare ta močan športni kolektiv, je tudi pomanjka- nje strokovnega kadra, saj razen v plaval- nem in nogometnem klubu nimajo kvalifi- ciranih trenerjev. V razpravi so mnogo go- vorili o vključevanju ženske mladine v klube.

Poglaviti problem društva so športni objekti. Tudi letos ne bodo začeli z gradnjo centralnega stadiona. Lahko trdimo, da tako skromnih športnih objektov kot v Kranju, ne najdemo nikjer. Zaradi tega bo treba čimprej kreniti z mrtve točke, saj se ta problem vleče že vrsto let. Gradnja stadiona in skromno pokrit plavalni bazen, sta živ- ljenjsko važna za nadaljnji razvoj športne dejavnosti v Kranju.

SKUPŠČINA CELJSKEGA AKTIVA PROFESORJEV IN UČITELJEV TELESNE VZGOJE

Celje, 29. marca. Na strokovnem semi- narju v Celju se je pred dnevi zbralo nad 40 predstavnikov telesne vzgoje iz celjskega okraja. Udeleženci seminarja so se seznanili z malim rokometom, atletiko in se pomenili o problemih športnih dnevor. Seminar se je zaključil s skup- ščino strokovnega aktivna, na katerem so udeleženci slišali razveseljivo poročilo o delu športnih aktivov na naših šolah. Aktiv je pripravil program prireditelj. Na konec šolskega leta, ki bo zajel nad 15.000 celjske mladine. Predsednik nove- ga odbora je prof. Slavko Kokot.

ATLETSKI DVOBOJ V ZALCU

Zalec, 29. marca. V Zaleu je bil danes atletski dvoboj med partizanskim druš- tvom Zalec in Celje-mesto. V vseh disciplinah so bili boljši domači.

JUGOSLAVIJA : JAPONSKA

v središču pozornosti

Dortmund, 29. marca. Po treh dneh olimpnega tekmovalja za svetovno prven- stvo v namiznem tenisu položaj še ni nič bolj jasn kot je bil pred začetkom tek- movanja. Vsi favoriti so svoje nasprot- niki preprečljivo premagovali. 38 držav- nih reprezentant tekmuje v dveh skupi- nah po 10 in v dveh po 9 ekip. Za nas je seveda najzanimivejša skupina C, kjer nastopajo naši reprezentanti. Kot je zna- no, so v tej skupini še reprezentance: Japonska, Indija, Avstrija, Nizozemska, Vzhodna Nemčija, Italija, Danska, Ka- nada in Luxemburg.

Srečanja, ki sta jih doslej odigrali Ja- ponska in Jugoslavija kažejo na precejš- njo izenačenost japonskih in naših igral- cev. Od šestih srečanj, ki jih je odigrala Japonska, je le Indiji uspelo igralcem vzhajajočega sonca odvzeti eno točko. Vsa ostala srečanja so Japonci odločili v svojo korist s 5:0. Prav enak uspeh so dosegli tudi jugoslovanski igralci. Indija je tudi v srečanju proti Jugoslaviji do- segla eno zmago.

Prav lahko rečemo, da so bila doseda- nja srečanja več ali manj le trening na- ših reprezentantov. Prava borba jih čaka šele jutri, ko se bodo pomerili z Japonci. Strokovnjaki na svetovnem prvenstvu menijo, da bo srečanje teh dveh repre- zentanc pokazalo, kdo bo svetovni prvak.

Japonci so v prednosti, čeprav se doslej niso pokazali nepremagljive. Njihov prvak Nariita je izgubil srečanje z Indij- cem Divanom. Murakabi, član japonske ekipe, igra preveč tvegano, da bi ga lahko ocenili kot igralca izrednih kvali-

tet. Res pa je, da je Ogimura odličen v napadu in obrambi in je seveda eden najresnejših kandidatov za svetovnega prvaka pri posameznikih.

Naši reprezentanti so za srečanje z Ja- ponce prikrašani. Vilim Harangozo je namreč zlomil svoj lopar in v tem krat- kem času se bo težko privadil novemu. Naš drugi igralec Vojislav Marković je doslej pokazal spremenljivo formo. Včas- ih je bil celo premalo resen. Za Vo- grinca pa lahko rečemo le najboljše. Iz dneva v dan igra bolje in vsi pričaku- jejo, da bo prav v srečanju z Japonci v svoji najboljši formi. Znano je, da je prav Vogrine eden redkih, ki so uspeli premagati tudi najboljše japonske igralce. Ne moremo reči, da v srečanju z Japonci nimamo upanja na uspeh.

Naša reprezentanca je doslej odigrala naslednja srečanja: Jugoslavija : Indija 5:1, Jugoslavija : Nizozemska 5:0, Jugo- slavija : Italija 5:0, Jugoslavija : Danska 5:0, Jugoslavija : Kanada 5:0, Jugosla- vija : Luxemburg 5:0.

V ostalih skupinah so favoriti prav tako premagali preprečljivo svoje nasproti- ke. V A skupini vodi Madžarska. Precejš- nje presenečenje je napravila Brazilija, ki je premagala Romunijo 5:4. V B sku- pinl je v vodstvu Kitajska. V C skupini sta dva kandidata za prvo mesto: CSR in Vietnam. Medsebojno srečanje bo naj- brž odločilo, katera reprezentanca se bo uvrstila v polfinale. Znano je, da so bodo le zmagovalci posameznih skupin uvrstili v nadaljnje tekmovalje.

dirkališča, ki je marljivim kolesar- skim delavcem že skoraj pobelila lase. Brez dirkališča ne gre več na- prejši. Slišali smo tudi mnenja neka- terih klubov, ki nimajo vrhunskih tekmovalcev, da so se znašli v ne- enakem položaju z nekaterimi klubi (Rog in Odred), ki pač svojim tek- movalcem zaradi lepših možnosti nudijo večje ugodnosti. Zato je skupščina osvojila predlog, da bodo člani novega upravnega odbora s kolesarskimi strokovnjaki skušali napraviti kategorizacijo vseh tek- movalcev v naši republiki, tako da bodo prišli na tekmal tudi manj kvalitetni kolesarji prej ali slej do manjših ali večjih nagrad.

Ob koncu sta bila nagrajena in polhvaljena za večletno delo tov. Va- lant in Vošpernik. Novemu UO KZS pa bo še naprej predsedoval tov. Savara.

L. M.

Možnosti za razvoj kolesarstva so velike

(Nadaljevanje s 1. strani)

Maribor—Frankolovo v organizaciji Branika. Od 5.—16. maja bo naj- večja amaterska dirka Berlin—Pra- ga—Varšava, 10. maja je na spo- redu spominska dirka okrog Podu- tika. 7. junija znana Odredova dir- ka čez Col, od 10.—14. junija pa tradicionalna dirka »Po Hrvatski in Sloveniji«. Od 25. julija do 2. avgu- sta bo na sporedu največja letošnja dirka po Jugoslaviji. Našteli smo sa- mo nekatere pomembnejše dirke, seveda pa je vmes še vse polno ne- delj, ki jih bodo kolesarji izpopol- nili s svojim tekmovalnim spore- dom.

Razvila se je živa razprava, v kateri so delegati razložili svoje težave, na katere bo moral bodoči UO KZS še bolj misliti kot v pre- teklosti. Gre predvsem za gradnjo

TRGOVSKO PODJETJE

„Svila“

Ljubljana, Trubarjeva 1

ima na zalogi veliko izbiro
ženskega in moškega blaga,
kamgarov, svile, itd.,
v najmodernejših vzorcih
in barvah!

Vabimo Vas, da si ogledate
našo veliko zalogo!